

રસીક ભજન પદ સંગ્રહ.

શ્રી ગણપતીનું ભજન

માતાજીનો પારવતીની પીતા સંકરરાયજી, શુધ યુધ નારી સંગ ખેલે અનંત લીલાય ગણપતી દેખાડો દેદારજી, દેખાડો દેદાર સાંભી સગિની તારણ હારજી, હે ભલી ભીડ ભાગનાર ચડે ગરીબાંની વારજી. ૧ ગરથ સીદુર અગરચંદન દુલડાંના હારજી, દેવ તમને નીત સમરે સંત વારંવાર. ગણપતી દેખાડો. ૨ જગતી છે જોત ભારે ખેલખાંડા ધારજી, શુડથી સરૂપ સોભે કુણા પાંમે પાર. ગણપતી. ૩ કાસીખાઘ ગર હમારા અનંદી અવતારજી, હરગોવંદના ગુણ ગાઆ માંની લો હા તાર. ગણપતી. ૪

॥ શ્રી રામદેજી માહારાજનું પરભાતીયું. ૧ લું. ॥

પોકરમાં પરીવારજીનો રાંમા, અજમલ ઘેર અવતારી રે; માતા મેલજીદેના કુવર રાંમા લીલુડી અસવારી રે, અરજ સાં ભલી વેલા આવજો રાંમા, તમને લાગુ ગરૂપાય રે. ૧ આ ધર તીમાં ખંભ ધણી રાંમા, દુનીયાંમાં દાતાર રે; ભાઘ વીરમદેના ખંધવા રામા, નેતરદેના ભરથારરે. અરજ. ૨ કુવરખાઘના વીર છો રાંમા, રાખી સંતા ઢેરી લાજરે; દાળલ દેકને દુધ માગ્યાં રાંમા, આપે પીધુ માહારાજ રે. અરજ. ૩ ભાડી હરજી ધણી આયના કરે રાંમા, પણ સુપનામાં ઢવા રે; કુગરડે લુણીયો જોઈ રાંમા, આવ્યા દરસણુ દેવા રે. ૪ મુને મનખો આલીયો રાંમા, ધણી કીધી છે કીરપાય રે; કાસીખાઘયે સીર હસ્ત ધરો રાંમા, હરગોવન ગુણ ગાય રે. અરજ સાંભળી. ૫

॥ પરભાતીયું ૨ લું. ॥

આધરમાં જ દી રૂધણુ થાતી, ગુણ ગોવીંદના ગાતો રે;

જનમ થયા પછી માયા વળગી, એ બોધ ક્યાં ગયો જતો રે;
રાંમ રસ પીયાં મારા આતમ પ્રાણી, હરી ભજે નીત દાહાડી
રે; આ ધન ધાંમને આ કાયા ધ્રુમતી, આતો રચી કૃત્તવાડી
રે. ૧ ઉતમ અવતાર સાચવી નાં જાણો, હાથે સુ માર ખાં ।
રે; નથી અજાણ્યુ ને નહિ રહે છાંતુ, કેમ જગીરે જસો રે.
રાંમ રસ. ૨ ધન દોલતને કટમ કપીસો, સુ માયામાં મળીયો
રે; દયા ધરમનો મારગનાં આળખ્યો, પાપે ડાહાર ભરીયો રે.
રાંમ રસ. ૩ પુરા મળે ને કોઈ અનમે ઉધેડે, ગનાં ભેળા
જરે ગળસોરે; કાસી મા પરતાપ ગાય હરગોવન, હરી ભજસો
તો તરસો રે; રાંમ રસ પીયો મારા આતમ પ્રાણી, હરી ભજે
ની દહાડી રે. ૪

॥ પરભાતીયું ૩ જું ॥

હે ગનાં ડેરા ઘોડા સણગારો, પરેમનાં પલાંણુ રે; સત
ધરમનાં બકતર પેહેરો, ભાવની લગામ રે; રાંમ નામનાં રતન
હોરજો, હરી નાંમના હાર રે; કૃષ્ણનાં નાંમનાં મુધાં મોતી
મોહન નાંમની માળ રે. ૧ હેંજરણા ડેરી લેજો ઝાઝમો, હેમ
તનાં હથીયાર રે; ચેતન ડેરા ચોકીયાત લેજો, ધીરપ ડેરી દાલ
રે; રાંમ નાંમનાં રતન હોરજો, હરીનાંમના હાર રે. ૨ સોખન
માં સત ગરજીને લેજો, સુરતા મારગ સોધો રે; કાસી મા પર
તાપે ગાય હરગોવન, દયાની દોલત આંધો રે; રાંમ નાંમના ર
તન હોરજો, હરી નામના હાર રે. ૩

॥ પરભાતીયું ૪ થું ॥

જરણા ડેરી જોતો જગાવો, સુરતા તીલક છાપો રે;
સત ધરમની કરજો સમાગમ, ધીરક થાનક થાપો રે; રાંમ નાંમ
નાં ભજન ગાજો, ગોવીંદ નાંમનાં ગીતરે; કશ્ન નાંમનાં કીર
તન ગાજો, નારાયણ સુ પ્રીતરે. ૧ ગનાં ડેરા ઘંટ વગાડો,
ગુણની ઘડીઆલ રે; ચેતન ડેરા સંખજ કુકજો, ભાવ ડેરી

માળ રે; રાંમ નાંમનાં ભજન ગાજે. ૨ તનના તારને મંન મંજ
રા, હેને હાથે ઝાલો રે; કાસી મા પરતાપે ગાય હરગોવન; હરી
મંદેરીયે હાલો રે; રાંમ નાંમનાં ભજનજ ગાયજે, ગોવીંદ નાંમ
નાં ગીત રે; કશનાં નાંમનાં કીરતન ગાજે, નારાયણમુ પ્રીત રે. ૩

॥ પરભાતીયું. ૫ મું. ॥

દેહ સુકાંણી મારી કાયા સુકાંણી, મતી હેણી થમ જરેરે;
કીરપા કરી વાલા જોશો જરે સાંમુ, દેહ સુધરસે તારેરે; મતી
સારી કરો મારા રાંમદે ધણી છો નાંમ તમારૂં સાચુરે, દુખ સુ
ખ વારતા તમનેજ કહીયે, તમ આગળ આવી જાયુરે. ૧ ગ્યાન
આલો ધણી આલો ગરીબડ, મગતીની ભેદ અતાવોરે; એક નાંમ
નો આસરો તમારો, છુડતાં ખાંવડી તારોરે; મતી સારી કરો.
૨ જમી અસમાનની દોરી તમ હાથ વાલા, તમે રાખસો તેમ
રહેસેરે; કાસી મા પરતાપ ગાય હરગોવન કર જોડીને કહેસેરે,
મતી સારી કરો મારા રામદે ધણી છો. ૩

॥ પરભાતીયું. ૬ હું ॥

દીલીના આદશાયે ઘેરા રણુંજ, રમ્યત પાટે પોકારે;
ઓ રામા પીરજ ચરોરે ઉતાવલા, હરજ કરે આરાધરે; જગી
જુવો અજમલજના રામા, ખાશા રણુંજ ઘેરેરે. ૧ ભગત અ
જમલજની ભીડો ભાગવા, ઘાયા તે રાંમો પીરરે; નવલખ ઘો
ડલે ચડયો મારો સાયળો, આદસાને ખાંધીયોરે; જગી જુવો.
ખાશા. ૨ કહે આદશાહુ ભુદયો ખાપજ, ન કર આવુ કાંમરે;
ઝાડી ઝાડી બંધી ઉમર ગમાવી જડયુ સાહેબકે નાંમરે. જાગી
ખાશા ૩ દયાલ ધણીયે અચાબ્યો આદશા સુખે કર તારૂં રાજરે,
કાસીમા પરતાપે ગાય હરગોવન રીજયા મહારાજરે, જગી
જુવો. ખાશા. ૪

॥ પરભાતીયું. ૭મું ॥

દુવારકાંથી આવ્યા રાંમદે, ઘડપોકર પંચારયારે; છછો મ

હીનાનાં વાલો બાળક થઈ, પારણામાં પોડ્યારે; સાંભળો સાંભળીયા વાહાલા તમસુ લે ઘણી લાગીરે, માતા મેલણુદેયે જાયુ પા રણુ; અજમલજીને પુછેરે, પારણીયે દો બાળક રમે છે આને કારણુ સુ છેરે; સાંભળો તમસુ. ૧ ભગત અજમલજી જીવે એધાણી, કંકુના પગલે સોહાવ્યારે; આગેવાલીરે મુને કોલ દીયેતો, વચને પ્રભુ પધાર્યારે; સાંભળો તમ સુ. ૨ આજ માહારાજના કરો વધામણાં, ભાવતાં ભોજન જમાડોરે; કસી મા પરતાપે ગાય હરગોવન, રામદેને રમાડોરે. સાંભળો તમસુ ૩

॥ પરભાતીયુ ૮ મું ॥

દુખ વેળાયે ગર દુખ મટાડયુ, સુખ આપીયુ ઝાઝુ રે; તરણુ કેરો તારજ આલીયો, ઉગરવાનુ વાજુ રે. મુને અભાગી યાને ગમ ક્યારે આવસે, ગરજીને ગાળો સીદ દીધી રે. ૧ ખાવા પીવા ઓડવા પેરવા, આદ્યા સણુગાર સજી રે; રાત દીન ગર રક્ષણુ કરે છે, કીધી કરણુ બહુ રે, મુને ગુરજીને. ૨ કાસીબાઈ જેવા ગર મળ્યા છે, તે તારા મનમાં વીચાર રે; દાસ હરગોવન, એવા ગરને પરભુ બરોબર ધારે મુને. ૩

॥ પરભાતીયુ ૯ મું ॥

રાંમદે વીરમદે બંન્થોજ વીર છે, કીધો મંત્ર વીચાર રે, આંબલીયા કેરી છાયા જોઇને, ત્યાં આવા નીરધાર રે, આજ રે આનંદ ભેર રમતા, દીઠા રામદે વીરમદે રે. ૧ હીરલા કેરા પાસાજ ધરીયા, રેસમ ચોપાટ ઢાળી રે; સોજ સોગટાં ને બાવન ગંજીપા, રમત રમે રાંમો ભારી રે. આજ રે. દીઠા. ૨ જાતુ વળતુ સજી જેવા ઉભુ રહ્યું, ભીડ ભરાઈ ઘણી ભારે રે; રામદે વીરમદે બંન્થો રમે છે, એમાં કુણુ જીતે કુણુ હારે રે. આજ રે. દીઠા ૩ રમતાં રમતાં ચાર પોર વીત્યા, રમત પાછી વાળી રે; દાસ હરગોવને મળીયાં કાસીમા, રાંમદેની રમતો દેખાડી રે. આજરે આનંદભેર. દીઠા ૪

॥ પરભાતીયુ ૧૦ મું ॥

પીળાં પીતાંબર હોઢણુ સાલ છે, પેરણુ ઝરીયાંનં જામે
રે; મુગટે મોતી ડેરા હાર છે, હુંતો જોઈ રહ્યો છાંનો માંનો રે.
ધનંધનં રૂપાળા રાંમદે તમસુ લે ધણી લાગીરે, જ્યારે ધણીના
સરણે આવ્યાં; ભે બધા ભવની ભાગી રે. ૧ રાંમદે વીરમદે બં
ન્યોજ વીર છે, ચડણુ લીલુડી ઘોડી રે; સોના છતર સોભે
મારા ધણીને, હુતો જોઈ રહ્યો હાથજ જોડી રે. ધનં તમ
સુ ૨ ॥ સંત મળી રૂડી ગાય છે સાયોગો, અણદુદ નોખત
વાગી રે; વાજે એક તારા ને વાજે ઝંઝીરા, હુતો જોઈને થયો
ધણો રાજ રે. ધનં ॥ તમસુ ૩ ॥ રાંમો પીરભલાં દરસણુ
દેછે, હાથે મોરલી ઝાલી રે; કાસી મા પરતાપ ગાય હરગોવંન,
હુંતો જોઈ આવસન વાળી રે. ધનં તમસુ ૪

॥ પરભાતીયુ ૧૧ મું ॥

ઉઠો ઉઠોરે વાલા આળસ છોડી, સંત બેઠા જીવે વાટ
રે; આ રૂજની તો વીતી ગઈ છે, હવે ઉગ્યો પરભાત રે; ૨
છુજીથી રાંમદેજ પધાર્યા, મોતીને થાળે વધાવ્યારે; ભલાં ભાય
ગ મારી માતારે કાસીમા, જેને રાંમદેનાથજ ગાયા રે. ૧ ગંગા
જમુનાનાં બાઈ નીર મંગાવ્યાં, નરમળ નાવને નવરાવ્યારે; કંકુ
ડેરાં તીલકને છાપાં, ગુગળ ધુપ ધરાવી રે; રણુ જીથી મો
તી. ૨ ઢસરી પીતાંબર આડ્યાં હરીને પેરવા, કંચન પાટજ
મેલ્યા રે, કંચન થાળમાં સુખડી ધરાવ્યા, તમે જમજો જીવણુ
વેહેલા રે. રણુજીથી. મોતી ૩ હીરલા ડેરા પાસજ ધરીયા,
રેસમ ડેરી બાજ રે; સાચાં ભાવ ને સાચાં સત જોઈ, રાંમદે
થયા ધણા રાજ રે. રણુજીથી. મોતી ૪ માગ માગ બાઈ
માગે તે આપુ, મુને આપજો વઈકુંડમાં વાસ રે; મારી માતા
એ જીવો એટલુ માગ્યુ, ગુણ ગાય છે હરગોવનદાસ રે. રણુજી
થી. મોતી ૫

॥ પરભાતીયુ. ૧૨ મું ॥

રાંમદે નાંમ મારે સાચુ ધરેણુ, રામદે માયાને મુડીરે રાંમ
દે નાંમ મારે સાચો હીરલો; રામદે દેખત હુંડીરે, રામા પી
ર મારી અરજો સાંભળો; વીનંતી મંનમાં ધરજેરે, લીહુડે ઘોડે
વાલા કરો અસવારી ગરીબાંની વારે વેશા ચડજેરે. ૧ રાંમદે ના
મ મારે મંદીર તીરથીયા, રામદેહ મોટુ ધાંમરે; રાંમદેહ નાંમ
એજ દયાને ધ્રમ છે. રાંમદેહ ગુણને જ્યાનજ રે. રાંમાપીર. વી
નંતી. રાંમદેહ નાંમ મારે ધોતીને પોથી, રામદેહ પાટને ઠા
ઠરે, રામદેહ નાંમનો મારે વેપાર મોટો, રાંમદેહ. માડ હાટ
રે. રામાપીર. વીનંતી. ૩ રામદેહ નાંમ મારે મુગતાની મા
ળા, રામદેહ દરસણુ મોટુરે કાસી મા પરતાપે ગાય હરગોવન
રામદેજી આગળ લોટુરે. રામાપીર વીનંતી ૪

॥ પરભાતીયુ ૧૩ મું. ॥

જળ જુવો સ્થળજુવો જુવો પરવત પાડરે, અદાર ભા
ર વનસપતીમાં જુવો. જુવો વરણુ અદારરે, જ્યાં જુવોતો અજ
મલજીના રામા, યાળનાથના ચેલારે. ૧ આકાસ જુવો પાતાળ
જુવો જુવો ચંદન કરે ચોકરે, દેવ જુવો ને દેવળમાં જુવો જુવો
દીપક કરે ગોખરે, જ્યાં જુવો ત્યાં અજમલ. ૨ જ્યાંનમાં જુ
વો ને ગુણમાં જુવો, જુવો સમદને શાખીરે; આરપંથ ખટદર
સન જુવો, જુવો શાસ્ત્ર પાખીરે; જ્યાં જુવો. ૩ ગોકુળ જુ
વો મથુરામાં જુવો, જુવો દ્વારકાં ધાંમરે, નવખંડ બધી ભોમી
માં જુવો જોઈવાળો મુકાંમરે, જ્યાં જુવો ત્યાં. ૪ સુગતીમાં જુ
વો ના મુરતીમાં જુવો જુવો ઘટ પરગટમારે કાસી મા પરતાપે
ગાય હરગોવન જોઈ લેજો ઝટપટમારે. જ્યાં જુવો ત્યાં. ૫

॥ પરભાતીયુ ૧૪ મું ॥

વાલામાંવાલુ એક દેવળ તમારૂ વાલુ તમારૂ શીંઘાશણુરે,
વાલામાં વાલા માહારાજજીના ઘોડીલા; વાહાલુ તમારૂ દરસ

ણુરે, સાંભળો સાંભળીઆ વાહાલા સંસાર અળખો લાગેરે, ૧
વાહાલામાં વાલી છે જ્યાંન ગરીબાઈ વાહાલુ તમારૂં નાંમરે,
વાહાલામાં વાહાલુ એક તીરથ તમારૂં; વાલુ રણુજાનું ધાં
મરે. સાંભળી સંસાર ૨ વાલામાં વાલીસંત સાધુની બેઠકા
વાલામાં વાલી છે તાળરે. વાલામાં વાલુ૦ રાંમ સાહેરીયામાં જી
લવુ વાહાલી તુલસી ઠેરી માળરે, સાંભળો ૦ સંસાર ૩ વાલા
માં વાલી સતગરજીની સેવા વાલી છે નરમળ મતીરે; દાસી
મા પરતાપે ગાય હરગોવંન, વાલી તમારી ભગતીરે.

સાંભળો સંસાર ૦ ૪

॥ શ્રી માહારાજ રામદેજીને ગરબો ૧ લો ॥

પરથમ નમુ ગણેસ ગરૂદેવને જો, મને સુધયુધ વાણી
આપજો જો; વારી જીઉ રે રામા તમારા નાંમને જો. ૧ વાલે કીર
પા કરી ઘણી મનમાં જો, ધણી આવા તે મારવાડ ખંડમાં
જો. વારી ૦ ૨ ભગત અજમલ ઘેર રાંમદે આવીયા જો, માતા
મેલણુદેયે વધાવીયા જો. વારી ૦ ૩ રાજરાંમદે વીરમદેજી
રમતા જો, એતો સરવેના મંન ધણા ગમતા જો. વારી ૦ ૪ વાલે
પારણીયે જઈ જઈ પોઢતા જો, દાસી સેવખ વાયુ ઢોળતા જો.
વારી ૦ ૫ ગેડીડોડો લઈ રંખા આવતા જો, ખીજાં છોકરાંને જોડે
લાવતા જો. વારી ૦ ૬ બાજી સોગટાંની રમત ભલી છે જો, એતો
માહારાજને વાલી છે જો. વારી ૦ ૭ રમઝમને રમતો માંડતા
જો, એ ખીજાં છોકરાંની જોડે દોડતા જો; વારી ૦ ૮ વાલો દીન
દીન પ્રતે મોટા થયા જો, પાટી લેખણુ લઈને ભણવા ગયા જો;
વારી ૦ ૯ ભલા સણુગાર ગરૂને પેરાવીયાં જો, રૂડી વીઘા ભણી
ને ઘેર આવીયા જો; વારી ૦ ૧૦ વાલે ખેડ કરો કેવો સારવા
જો, ખાવો નોકળા તે ગાયો ચારવા જો; ૧૧ ખારો પાટણનાં
નાળીયેર આવીયાં જો, લગન સાડા ત્રણ દાહાડાનાં જોવરાવી
યાં જો; વારી ૦ ૧૨ વાલો ગાયો ચારીને ઘેર આવીયા જો, એ

તો સરવેના મન ધણા લાવીયા જો; વારી૦ ૧૩ આટલો હરખ
 વીરમદેજી શોછે જો, વાલો જાણી જોઈને પુછે જો; ૧૪ વીર
 મદેજી કહે છે ભાઈ આવુ જો, ખારી પાટણમાં જાંન લેઈ જવુ
 જો; વારી૦ ૧૫ તમારા વીવાનુ મુરન આવીયુ જો, લગન સાડા
 તણુ દાદાડાનાં જોવરાવીયાં જો; વારી૦ ૧૬ વાલે રાંમદેજી હુક
 મ આગ્રીયો જો, નાઈ સમરથને બોલાવીયો જો; વારી૦ ૧૭ સ
 મરથ કહે લાંબી વાટ છે જો, પથુ જોવી કુમારી જન છે જો;
 વારી૦ ૧૮ વાલે સમરથને કહુ એટલું જો, પવન વેગે ઉડાડીને
 મોકલુ જો; વારી૦ ૧૯ નાઈ સમરથ તેડવાને જાથ છે જો, કુવર
 ખાઈની સાસુ સાંમી ધાય છે જો; વારી૦ ૨૦ કુવર ખાઈયે સાસુને
 ઘણાં વારીયાં જો, તોય સમરથને પાછો વાળીયો. વારી૦ ૨૧ આવી
 સમરથ કહેછે ફેરો પડયો જો, કુવરખાઈનો સસરો લડવા ચડયો
 જો. વારી૦ ૨૨ વાલે રાંમદેજી ઘોડીલા સણુગારીયા જો, ગાંમ
 પઢારીયામાં આવીયા જો. વારી૦ ૨૩ ગાંમ સીમાડે આવી ઉ
 ભા રહા જો, નાંખાં સરીફળ એમાં નહી મણા જો. વારી૦
 ૨૪ રાજ દરખાસમાં લાગ્યાં ફુટવા જો, પરધાન કહે છે આવે
 કાઠ લુટવા જો. વારી૦ ૨૫ કુવરખાઈના સસરે વાત જાણી
 જો, ઉપાડી સઘડીને હાથ ખાંધ્યા તાંણી જો. વારી૦ ૨૬ રાજા
 પરધાન બેઉ સાંમા આવીયા જો, રાજા રાંમદેજી ને બોલાવી
 યા જો. વારી૦ ૨૭ વાલો ઘોડી લે થકી હેઠા ઉતર્યા જો, પાડી
 સઘડીને હાથ બેઉના છોડ્યા જો. વારી૦ ૨૮ રાજા રાંમદેને
 ઘેર તેડી લાવીયાજો, ભક્ષાં જમણુ કરીને જમાડીયા જો. વારી૦
 ૨૯ કુવરખાઈની શાથુ કહે છે એટલુ જો, ભાગવચન પીયેરીયે
 મોકલુ જો. વારી૦ ૩૦ આપી વચનને ઘેર તેડી લાવીયા જો,
 કુવરખાઈયે વીરાને વધાવીયા જો. વારી. ૩૧ વાલો જાંન લઈ
 ને ખાર આવી જો, સરવે કુટુંબ સંગાયે લાવીયાજો. વારી૦ ૩૨
 હાથી ઘોડાને રથ સણુગારીયાજો, વાજાં ચોધડીયા વડાવીયાંજો,

વારી૦ ૩૩ સહને વાજતે ગાજતે લાવીયાજે, ગામ ખારી પટણ
 માં આવીયા જો. વારી૦ ૩૪ સાંભા વેવઘએ કપટ કેવું કરે જો.
 કન્યા રૂપ ધણું કે વાંમણુ જો. વારી૦ ૩૫ વાલે જોયો પડપ
 ચ સગિના મનનો જો, તેજ ભેટ્યુ છે એકજ પલમાં જો. વારી૦
 ૩૬ મંગળ વરતી હાથે વાળા મેળવ્યા જો, રાંણી નેતરાદેને રામ
 દે વસ્યા જો. વારી૦ ૩૭ વાલો પરણી પોકરમાં આવીયા જો,
 સહવે મોતીના થાળે વધાવીયા જો. વારી૦ ૩૮ થોડા દીવસ
 પછે સુધારીયું જો, લેવી સમાત એવું વીચારીયું જો. વારી૦ ૩૯
 પરથમ વચન આપ્યું તે પાળીયું જો, બેનને રાજપોકરતુ આ
 લીયું જો. વારી૦ ૪૦ વાલો સમાત લઈને જાય છે જો, વાટે હ
 રણુ ભેળા થાય છે જો. વારી૦ ૪૧ ભાઈ તું સરવેને બોલાવજ
 જો, રતન કટારો માને આપજો જો. વારી૦ ૪૨ વાલો થોડીલા
 ખેલાવતા નીશરા જો, ખાવા ખાળનાથ કને જઈ નમ્યા જો. વા
 રી૦ ૪૩ ખાવો ખાળનાથ કહે ભલે આવીયા જો, અમમ નીગ
 મની ખમરો લાવીયા જો. વારી૦ ૪૪ વાલો કહે છે સીર હસ્ત
 ધર્યો જો, મારે રહેવા તણો વીસરામ કરો જો. વારી૦ ૪૫ ગરૂ
 ખાળનાયે મકાન થાપીયું જો, રાંમદેને રણુજ આપીયું જો.
 વારી૦ ૪૬ પ્રથમ બોયડીના વ્રક્ષ હેઠે ઉતસ્યાજ જો, વાલે અને
 કના પડસા પુરા જો. વારી. ૪૭ દલા દોપતાનાં ઝાઝ ધણી તા
 રીયાં જો, એને આવી દેવળ ચણાવીયાં જો. વારી૦ ૪૮ હે
 બિયાં દેવળની શોભા શી કહુ જો, જોને ફરતી પુતળીયોની હાર
 છે જો. વારી૦ ૪૯ હેમધ સોના ફરી સમાન છે જો, બીજા થો
 ડા તે અપરમપાર છે જો. વારી૦ ૫૦ ધોળી ધજને નેજ છે
 ધણા જો, સોના રૂપાનાં છતર છે ભલાં જો. વારી. ૫૧ સાંજ
 સવારે આરતી થાય છે જો, જણે છડીદારો જસ ગાય છે જો.
 વારી૦ ૫૨ અગર ગુંગળ ધુપ ધણા થાય છે જો, જોના નામ
 ના પાટ મંડાય છે જો. વારી૦ ૫૩ જોની આડપોર નોખત

વાગતી જો, જની નવખંડમાં જોત જગતી જો. વારી૦ ૫૪
 મેજો લાદરવા માસમાં આવીયો જો, અગીયારસે વરધોડો ચ
 ડાવીયો જો. વારી૦ ૫૫ વાલે નાવા કારણ સરોવર કર્યું જો,
 એનુ રામ સાહેર નાંમ ધર્યું જો. વારી૦ ૫૬ પરથમ પોકરના
 તંબુ તાંણીયા જો, સર્થ સોની ને ખીજ વાણીયા જો. ૫૭ સો
 ની પગમાં નેસઠ ઘોડા કરે જો, વાણીયા સીધું જીવે તે પુર
 કરે જો. વારી૦ ૫૮ ધીના દીવા ને ધુપ ધણા થાય છે જો, આ
 ગળ ચુંરમાના થાળ ધરાય છે જો. વારી૦ ૫૯ ધણા દુખીયાર
 આવીને સેવતા જો, આંધળાંને કીધા વાલે દેખતા જો. વારી૦
 ૬૦ ભુખ્યા તરસાની ખખરો લેછે જો, વાલો દુખીયાનાં દુખ
 ભાગેછે જો. વારી૦ ૬૧ ભાવે રામદેજી નામને આરાધસે જો,
 એના મનોરથ પુરા થશે જો. વારી૦ ૬૨ જે કાઈ ગાય સંખિ
 ને સાંભળે જો, એનો જનમ મરણ ફેરો ટળે જો. વારી૦ ૬૩
 સંવત ઓંગણી થેતાલીની સાતમાં જો, ફાગણ સુદ શ્રમ સોમ
 વારમાં જો. વારી૦ ૬૪ ગર કાસી માનો હુકમ થયો જો, દા
 સ હરજોવંને ગરબો કહ્યો જો. વારી જગિરે૦ ૬૫

॥ માહારાજ રામદેજીનો ગરબો. ૨ જો ॥

પરથમ ગણેશ આરાધ્યુ રે. રામદે રૂપાળા તમારા નામની
 લગતી માયુ રે. રામ૦ વાલો ધડ પોકરના ખીર રે. રામ૦ આ
 વ્યા સંતાંની લાગવા લીડ રે. રામ૦ સંવત તેર પાંચની શાલ
 રે, રામ૦ એ દીસ માત લીધી માહારાજ રે. રામ૦ સર્થ સમા
 ત રણુજમાં આવ્યા રે. રામ૦ ભાઠી હરજીને મન ધણા ભાવ્યો
 રે રામ૦ મોર મુગટ છપી છે સારી રે. રામ૦ જમો પીતાંબર
 સાલ છે ભારી રે. રામ૦ મુગટ ધાડ્યો છે કુલનો તોરો રે. રામ૦
 વેડા વીંટીઆ ને કંઠે કંઠોરે રે. રામ૦ કંઠે હીરા મોતીના હાર
 રે. રામ૦ તીલક શેભી રહ્યાં તેજ દાર રે. રામ૦ કડાં પોચી
 યો ને સોના તોડો રે. રામ૦ ચડ્યો વાલમનો વરધોડો રે

રામ૦ ભલો રામદેહ વીરમદેનો બેડો રે. રામ૦ શેભે હરભુજ
 માંહિ ગોરો રે. રામ૦ માતા મેલણદેહ સુખપાળ રે. રામ૦
 હાથી બેડાછે અજમલરાય રે. રામ૦ ઢોલ વાગ્યાં ને ગરગડ્યાં
 નીશાંત રે. રામ૦ શેભે દાદોરણુ સી ગુણવાન રે. રામ૦ રાંણી
 નેતરાદે રથ માંહી રે. રામ૦ બેડાં દાળસખાધ ગુણુ ગાય રે
 રામ૦ પાલખીમાં બેડા બાળનાથ રે. રામ૦ ભલો હાવો રચ.
 વ્યો ઠાઠ રે. રામ૦ ઉભા છડીદારો જસ બોલે રે. રામ૦ ભગ
 તી મુગતી વાયુ ઢોળે રે. રામ૦ માસ બાદરવો કીધો વાલો રે.
 રામ૦ શુભ અગીયારસનો દહાડો રે. રામ૦ ઘોડો પીરજીનો
 થયો તરસો રે. રામ૦ વાગી ખરી ને વરસાદ વરસ્યારે. રામ૦
 ભલો રામ સાહેરીયો ગાજ્યો રે. રામ૦ દેવ પુરીમાં ડંઢો વા
 ગ્યો રે. રામ૦ ઉગે ભાંણુ જમ વાય વહાણુ રે. રામ૦ ભરમ પુ
 રીમાં ભ્રમાયે બણુયું રે. રામ૦ ભ્રમા સાવત્રી સહી : સધાવ્યા
 રે. રામ૦ ભોળોનાથ પારવતી આવ્યા રે. રામ૦ અંજની સુત
 હનમાન ગાજ્યા રે. રામ૦ આવ્યા ગણપતી ને ગુગરા વાગ્યા
 રે. રામ૦ આકાશમાંથી ઇંદ્ર આવ્યારે. રામ૦ પાતાળ શેશનાગ
 પધારા રે. રામ૦ આભા મંડળના નવલખ તારા રે. રામ૦ રવી
 સુરજ ભલા અજવાળ્યા રે. રામ૦ સાત શાહેર ને નવસેં રેણુ
 રે. રામ૦ દેવ તેત્રીસ કરોડ ભરાણુ રે. રામ૦ અંબા બહચર.
 ને કાળકા દેવી રે. રામ૦ દક્ષણ દેશથી તુળજભવાની રે.
 રામ૦ અક્ષય પંથમાં હીંગળ્યાજ માતા રે. રામ૦ એમને આત્રી
 રણુજની વાટ રે. રામ૦ મેત્રાડ ને માફવાડ બાધુ રે. રામ૦
 આવ્યા સંત સુરા ને કોઈ સાધુ રે. રામ૦ નેઝ ઘડીયાળ શંખ
 વાજુ રે. રામ૦ લેઈ ગુજરાત આવ્યું આજુ રે. રામ૦ ભલી
 ભીડ ભરાઈ રહી ભારી રે. રામ૦ ચડયા સીંધળ ને ચડયા હાર
 રે. રામ૦ કંઈક આવી નમેણુયો ધરે રે. રામ૦ કંઈક બેડા તે
 ધ્યાનજ ધરે રે. રામ૦ રણુજમાં વરધોડો કર્યો રે. રામ૦ સરવે

દેવતાને ઉમંગ ચડ્યો રે. રામં આવ્યા દેવળમાં નેજા ધારી રે
 રામં ઉઠા દેવતા ને આરતી ઉતારો રે. રામં વાહાલે સારયા
 અનેકનાં કાજ રે. રામં ભલા દરસણુ દીધા માહારાજ રે.
 રામં દીધાં દરસણુ ને કીધી દયા રે. રામં સઉ સજિના થાન
 ઢે ગયા રે. રામં સતી રૂપાને માળલદે સાધુ રે. રામં એમને
 સદાય સરણુ માયુ રે. રામં વાહાલે અનેકનાં ઝાઝ તારયા રે.
 રામં બીજ પડછા પુરયા હજારો રે. રામં પીર પોકર ખંડ
 થી વળ્યા રે. રામં લાવ્યા ગુજરાત ઉપર દયા રે રામં ગા
 મ મેસાણા પર કીધી મેર રે. રામં આવ્યા કાસી તે બાઈને ઘે
 રે રે. રામં સંવત ઓગણી એકવીસાની સાલરે. રામં કાસી
 બાઈને મળયા મહારાજ રે. રામં ભાવ ધરી બાઈ દરસણુ કી
 ધા રે. રામં પગ ઘોઘ ચરણાંમદ પીધાં રે. રામં કરજોડી પા
 લખે પધરાવ્યા રે. રામં કંકુ કેસરના હાર ચડાવ્યા રે. રામં
 અગર ગુગળધુપ કરાવ્યારે. રામં ધીના દીવાની થાળ ધરાવ્યા
 રે. રામં કીધા ચંદ્રવા તોરણુ ગાદી રે. રામં બાઈ સાદાયે સે
 વા માગી રે. રામં ભલે પ્રગટયા કાસી માય રે. રામં આંગ
 ણે સરસ્વતી ગાયરે. રામં ધણાં દુખીયારાનાં દુખ ટાળ્યાં રે
 રામં વાંઝીયાં ઘર પારણાં બંધાવ્યા રે. રામં એવું જોઈ સુ
 તાર મનુ લાવ્યા રે. રામં કડી ગામથી સંધાસણુ લાવ્યા રે.
 રામં બાઈ સંધાસણુ પધરાવ્યા રે. રામં કાચના આરસા પુરા
 વ્યા રે. રામં વાત અમદાવાદમાં ચાલી રે. રામં ઠાઈ ભાવવા
 જાને ભાવી રે. રામં એનુ માણેકલાલછે નામ રે. રામં થયું
 કામ ન્યારે ઓળખ્યો ધાંમ રે. રામં કાસીમાયે તો આજ્ઞા
 આપી રે. રામં બીજ પુનમ દરસણુ થાપી રે. રામં હવે ની
 શાંન નગારૂ સોહીયેરે. રામં હાંડી તકતાને ઝમરખ જોઈયેરે.
 રામં જયારે નજરે જઈને જોયુ રે. રામં એથી મન ધણેરૂ મો
 હુ રે. રામં વાળમ ધાંમ કીધી શીલા સારી રે. રામં માર્છ

આલો ભગત પુજરી રે. રામં સમજ્યા સંત જોયુ સાચે રે. રા
મં ટળી વેદના મટયા ઊચાટ રે. રામં ગાય સીખે કરે દો
ધ પાઠ રે. રામં એને મળશે રણુજનો નાથ રે. રામં સંવા
ત ઝોગણુ તેતાળીની શાલ રે, રામં માગસરી પુનમ શનીવા
રે. રામં થયો કાસીમાનો પરતાપ રે. રામં ગુરૂ થઈ શીર ધ
રે હાથ રે. રામં વાણીયો ગરીબ કહેવાય રે. રામં દાસ હર
ગોવન ગુણુ ગાય રે. રામં

॥ ગરૂ કાસીખાઈની ગરબો ૧ ॥

પરથમ ગણેશ આરાધીયે જો. સેવા કરીયે તે સાચે મં
ન જો; કાસીમાનુ ધ્યાન ધરો જો, અથી મનખો થાસે પાવન
જો. કાસીખાઈ સમરથ છે જો. ૧ મા ગામ મેસાંણાના ગાંદરે
જો, હુહાર ચકલો કહેવાય જો; ભાઈચંદ પુજની ખડકીમાં જો,
ઝોદીય બ્રહ્મણ વરતાય જો. કાસીં ૨ મા ગુજરાતમાં ખીરા
જતાં જો, દીસે દેવવંસી સરૂપ જો; કળા દીસે અતી ઘણી જો,
આવ્યાં દુનીયાંનું ટાળવા દુખ જો. કાસીં ૩ માને કાળ કરો
ધ મનમાં નથી જો, અતી દયા દીસે છે મન જો; સંત સીરોમ
ણુ છે સતી જો, છે જ્યાન ગુણુ ગંભીર જો. કાસીં ૪ કાસી
મયે તો મનવીચારીયુ જો, વાલો વસે છે પરથમ પંથ જો; એ
વું ધારી ધ્યાન ધરયું જો, વેગે ઊડયા તે ગગન રથ જો. કાસી ૫
માયે રથ ભલેરા મોકલ્યા જો, દો અશ્વ જોડયા છે સાથ જો;
રથ રણુજમાં આવી રહ્યા જો, જાગી ઊડયા તે રામદેહ નાથ
જો. કાસી ૬ પ્રતે રામદે વીરમદેને પુછીયું જો, વીરા વેહેલા ચ
ડો અશ્વાર જો, બે બંધવ ઘોડે ચડ્યા જો; રથે બેઠા લક્ષ્મીજી
હાર જો. કાસી. ૭ રણુજમાંથી રામદે આવીયા જો, ગુજરાત
કરવા પાવન જો; હુખ તરસ નથી લાગતી જો. નીત ભાવ ત
ણાં ભોજન જો. કાસી. ૮ આવી રામદેહ વીરમદે ઊમાર ર
હ્યા જો, સતી તમને ઘણી શાખાશ જો; વાટ જોઈને અમે રહ

યા જો, આઈ ક્યારે ધરે અવતાર જો. કાસી. ૯ ખંધુ કરતા હર-
 તા પોતે ધણી જો, પ્રભુ કેવાછે શાંતી સ્વભાવ જો, એવો સ્વભાવ
 માને બહુ ગમ્યો જો; આઝ કીધાં તે નમસ્કાર જો. કાસી. ૧૦
 ત્યારે ભાગો ભાગો વાણી વદા જો; થયા રામો તે પીર પસન્દ
 જો, અડસઠ તીરથ તમ આંગણે જો; રહીસ તમારે ભોવન જો.
 કાસી. ૧૧ મા સુણતામાં રીઝ્યાં ધણુ જો, વાલે સારાં હમારાં
 કાજ જો, મંદીર કરાવ્યાં માયે દીપતાં જો. પ્રતે પધરાવ્યા મા
 હાજાજ જો. કાસી. ૧૨ માયે પ્રેમ ધરી પુજા કરી જો, નવરાવ્ય
 સુદીર શ્યામ જો, દીપક રચા અતી કરી જો; કર જોડી ક
 ર્યો પરણામ જો. કાસી. ૧૩ મા પ્રથમ સેવામાં ખીરાજતા જો,
 ત્રણ કીધા તે રામદેહનાથ જો, સાંજે સમાત ચડે ધણી જો; જ
 ણે સકળ ભોવંતનાં વાત જો. કાસી. ૧૪ મા દીસંતાં ભોળાં ભ
 લાં જો, શું વખાણીયે સભાવ જો; દેવ આવે છે દરસણ કારણુ
 જો, એમનો પાર નાં પાંમે શેષ જો. કાસી. ૧૫ મા એકજ ધ્યાન
 ધરી રહ્યાં જ, છે સદાય નિરમળ મન જો; સાચી કર્મ એમને
 કરી જો, એમનુ હરી ચરણુ છે ગત જો. કાસી. ૧૬ માયે સં
 ત સભા ભેળી કરી જો, રૂડા પ્રેમના તે પુજવા પાડ જો; નીત
 આછવ થાય ભલા જો, કહેવાઈ સારા નગરમાં વાત જો. કા
 સી. ૧૭ ત્યારે નગર તણુ લોક નમ્યું જો, કૃપા કરો હમારી મા
 ય જો; હાવી ખખર એમને નતી જો, હેતું કહીને લાગ્યા પાય
 જો. કાસી. ૧૮ માયે આંખ ઉઘાડી સાંસુ જાયુ જો, શેવક તમ
 ને છે શેનો ભાવજો; જેરે જોઈયે તે ભાગો આ સમે જો; આપ
 વાનો થયો મુને લાવજો. કાસી. ૧૯ સુણતામાં સેવક ઉભા થયા
 જો, વંઝા ભાગી રહ્યા સંતાન જો; નીરધન ધન ગાઈ રહ્યાં
 જો, દુખીયારાં ધરી રહ્યાં ધ્યાન જો. કાસી. ૨૦ માયે જ
 જ માગ્યું તે આપીયું જો, ભગતી વાલાને આપ્યું ભાન જો
 નુગરાં સુગરાં કર્યાં જો, ગદ્ થઈને બતાવ્યું ગ્યાન જો; કાસી;

૨૧ પછી જેજેકાર ત્યાં થઈ રહ્યો જે, ચાલી દેશે દેશાંતર
વાણુજે; ઊતર દક્ષિણનાં માંતવી જે, થઈ પુરવા પર્યમમાં
જાણુજે; ઠાસી. ૨૨ દેશે દેશનું તે માંતવી આવીયું જે,
માથે કીધાં અનેકનાં કાજ જે; દુખોયાનાં દુખ ભાગીયાં
જો, પરે દુખ દૂલાવી જાત જે કાસી. ૨૩ મા સતીયાં
ના સંગે ફરે જે, ઝોડ્યાં કપટી ભીતી ભટકાય જે;
જાણુ તેને મન એ ખરાં જે, નવખંડમાં નામ ગવાય
જો કાસી. ૨૪ જે ઢાઢ ગાય સીખેને સાંભળે જે, ધન
ધન એનો અવતાર જે, જન્મ મરણ ફેરો મટે જે. આ
રાધેં ચઢે મા વાર જે. કાસી. ૨૫ સંવત તેતાલો ફાગણ
માં જે, સુદ અગીયારસ સ્ત્રીવાર જે; ગરબો ગાયો ઈચ્છા કરી
જે, પરસન છે જુગદાધાર જે. કાસી. ૨૬ મા દાસ હરગોવન
ની વિનંતી જે, માથ સાચા ગરનો હાથ જે; માના તે પુન્ય
પરતાપથી જે, ચરણ ગવાણાં વીસ ને સાત જો. કાસીઆઈ
સમરથ છે જો. ૨૭

॥ શ્રી માહારાજનો પાઠ ૧ લો ॥

રામદેહ નામ અજમલધેર પડ્યું, રામદેહ નામ લક્ષ્મી
જી વર; રામદેહ નામ સજો સણગાર, રામદેહ નામ ખરા હ
થીયાર. રામદેહ નામ ઢાંક્યું નવ રહે, રામદેહ નામ ઉધાકુછે;
રામદેહ નામ છે ચંતામણી, રામદેહ નામની શોભા ધણી. રા
મદેહ નામ ધરમનો થંભ, રામદેહ નામ તેજનો ખંખ; રામદે
હ નામ અડસઠ તીરથ, રામદેહ નામ અલખતને રથ. રામદેહ
નામ જોઈ રહ્યા જતી, રામદેહ નામ ભાળી રહ્યાં સતી; રા
મદેહ નામ ધરી રહ્યા શેશ, રામદેહ નામ વઘકુંઠ પદે. રામ
દેહ નામ શંકર કરે શેવ, રામદેહ નામ જપે બ્રમદેવ; રામદે
હ નામ બાળનાથે જળીયો, રામદેહ નામ ઇંદ્ર હરખીયે. રામ
દેહ નામ સનકાદીક દીયે, રામદેહ નામ નારદ રટીયે; રામ

દેહ નામ સત સાહેર તરે, રામદેહ નામ લંકા પરવરે. રામદે
 હ નામનો વીલીક્ષણ દાસ, રામદેહ નામ પેહેલાદની પાસ; રા
 મદેહ નામ ઠાટી પ્રચીત ટોળે, રામદેહ નામ દળે ઉગરે. રામ
 દેહ નામ સઉ કાપે કષ્ટ, રામદેહ નામ બનાવી શ્રષ્ટ રામદેહ
 નામ ખરાખા ખર, રામદેહ નામ લીજ યોગણ. રામદેહ ના
 મ સુરાખો ટેક, રામદેહ નામ દુનીયામાં એક. રામદે
 હ નામ રટો દીન રાત, રામદેહ નામ કરો નીત પાડ. રામદેહ નામ
 અખંડ ઉજસ, રામદેહ નામ જોત પ્રકાશ; રામ
 દેહ નામ માહા મંત્ર છે, રામદેહ નામ રૂઢેમાં લે. રામદેહ નામ
 છે કુમળ કાય, રામદેહ નામથી લે નવ થાય; રામદેહ નામ 'સુ
 રામાં સુર, રામદેહ નામ પરાક્રમી પુર. રામદેહ નામ ઠાટીવાર
 કહો, રામદેહ નામને સરણે રહો; રામદેહ નામ ભણતરને ભેદ,
 રામદેહ નામ સાસ્તરને વેદ. રામદેહ નામ જાઈ રાજ થાઓ,
 રામદેહ નામને મળવા જાઓ; રામદેહ નામ આપે અવતાર,
 રામદેહ નામ ઉતારે પાર. રામદેહ નામ સાહેરની લેર, રામદેહ
 નામ સતવાદી ઘેર; રામદેહ નામ મીરાનુ મન, રામદેહ
 નામ પંડવને ધન. રામદેહ નામ દાલદે જપે, રામદેહ ના
 મ રૂપાનો ખપે; રામદેહ નામ દલાને મળ્યુ, રામદેહ ના
 મ ઠોપતાને ફળ્યુ. રામદેહ નામ મેતાને રમ્યુ, રામદેહ
 નામ પીપાને ગમ્યું; રામદેહ નામ ઉધાડુ ધન; રામદેહ
 નામપર રાખો મન, રામદેહ નામથી તર્કીં ઝાજ. રામદેહ નામ
 જઈ સાચ્યાં સાજ, રામદેહ નામ સંભારે જ્યાંય; રામદેહ નામ
 આરાધે ત્યાંય, રામદેહ નામ દુડીયાનો ક્ષેય. રામદેહ નામ હર
 જીઓલખે, રામદેહ નામની સંગત કરે; રામદેહ નામને નમ
 તા કરે, રામદેહ નામ રૂપાની દડી. રામદેહ નામની સોનાની
 છડી, રામદેહ નામ મોતીની સેર; રામદેહ નામ હીરા ઝવેર
 રામદેહ નામ અંજની સુત ગણે, રામદેહ નામ ગણેશ નીત

ભણે. રામદે નામ ઉઘાડુ સાચ, રામદેહ નામ છે માને આપ; રામદેહ નામ ધારીને જાય, રામદેહ નામ છે સીતળ સોય. રામદેહ નામ જા હેતે ધરે, રામદેહ નામ બહુ રક્ષણુ કરે. રામદેહ નામ સદા રખવાળ, રામદેહ નામ મુગતીની માળ; રામદેહ નામનુ તીવ્રક કરે, રામદેહ નામ રખે વીસરા. રામદેહ નામ છે ધરને ગામ, રામદેહ નામ રૂડો વીસરામ; રામદેહ નામ વણુજ વેપાર, રામદેહ નામ લાભે અપાર. રામદેહ નામ કદી નવ જાય, રામદેહ નામ છે અમરકાય; રામદેહ નામ રા ખે વીસ્વાસ, રામદેહ નામ આધરીયા દાસ. રામદેહ નામના ગાળે ગીત, રામદેહ નામ શું રાખે પ્રીત; રામદેહ નામ જો નીત ગવાય, રામદેહ નામ વર્ષકુંડ લઈ જાય. રામદેહ નામ ની બોલો જેએ, રામદેહ નામ ઘટોધટ છે; રામદેહ નામ સંત આંગણે, રામદેહ નામ ગરથી જડે. રામદેહ નામનો પુરણ પાડ, રામદેહ નામ એકસોને વ્યાડ; રામદેહ નામ કાસી મા ચાય, રામદેહ નામ હરગોવત ગાય.

॥ શ્રી માહારાજ રામદેહનો છાયો. ૧ ॥

ગુરુ રામદેહ માહારાજ, મછ કસવારા થઈને; ગુરુ રામ દેહ માહારાજ, ભગત ભીડ ભાગી જઈને. ગુરુ રામદેહ માહારાજ, શાંમ નરસંગજ વારયો; ગુરુ રામદેહ માહારાજ, ભગત પેહેલાઈ ઉગારયો. ગુરુ રામદેહ માહારાજ, ઈંદર કારણુ વામન થયા; ગુરુ રામદેહ માહારાજ, બળસંગ પાતાળ ગયા. ગુરુ રામ દેહ માહારાજ, દ્રસરામ દ્રસરી લીધી; ગુરુ રામદેહ માહારાજ, ભોમ નક્ષત્રા કીધી. ગુરુ રામદેહ માહારાજ, રામ અજેવામાં આવ્યા; ગુરુ રામદેહ માહારાજ, રાય દસરથને લાવ્યા. ગુરુ રામદેહ માહારાજ, ધનુષના કડકા કરીયા; ગુરુ રામદેહ માહારાજ સતી સોતાને વરીયા. ગુરુ રામદેહ માહારાજ, રાવણ લંકા નો રાજ્યો; ગુરુ રામદેહ માહારાજ, સેજ ગોવરધન તોજ્યો.

ગુરુ રામદેહ માહારાજ, જીને ચાર જુગજ રચીયા; ગુરુ રામ
 દેહ માહારાજ, કરન જોડુળમાં વસીયા. ગુરુ રામદેહ માહા
 રાજ, પુષ્પ કલંકી ધરીયાં; ગુરુ રામદેહ માહારાજ, પુરણ દસ
 અવતાર કરીયા. ગુરુ રામદેહ માહારાજ, નાથ દ્વારકામાં ઉભા;
 ગુરુ રામદેહ માહારાજ, સંત સાધુના સુખા. ગુરુ રામદેહ માહા
 રાજ, ભગત અજમલજીને મળીયા; ગુરુ રામદેહ માહારાજ,
 વીરમહે ભેળ ભળીયા. ગુરુ રામદેહ માહારાજ, માતા મેળણ
 દેવે ભાળ્યા; ગુરુ રામદેહ માહારાજ, ભાઠી હરજીયે ગાયા.
 ગુરુ રામદેહ માહારાજ; જીને નીજ રેવંત ખેડયો; ગુરુ રામદેહ
 માહારાજ, રેણુજે ભરીયો મેળો. ગુરુ રામદેહ માહારાજ,
 ભેખ ધારી દુધજ પીધાં; ગુરુ રામદેહ માહારાજ, દાળવદેને દર
 સન દીધાં. ગુરુ રામદેહ માહારાજ, મેતાની હુંડીયો સકારી;
 ગુરુ રામદેહ માહારાજ, પીપાની ભગતી વધારી. ગુરુ રામદેહ
 માહારાજ, મીરાંખાધના પુર્યા ઢોડ; ગુરુ રામદેહ માહારાજ,
 હાંદરમાં શ્રી રણછોડ. ગુરુ રામદેહ માહારાજ, પાંડવાની ભા
 ગી ભીડ; ગુરુ રામદેહ માહારાજ, દુષ્પદીનાં પુરાં ચીર. ગુરુ
 રામદેહ માહારાજ, મુગટરાંમ કરતા સેવા; ગુરુ રામદેહ માહા
 રાજ, ચારાધે મોટા દેવા. ગુરુ રામદેહ માહારાજ, સંતનું સંક
 ટ કાપ્યું; ગુરુ રામદેહ માહારાજ, કાસી ખાધને ઘણુ આપ્યું.
 ગુરુ રામદેહ માહારાજ, ચગિદ બ્રમાંડમાં વાપ્યાં; ગુરુ રામ
 દેહ માહારાજ, દુનીયાં ઢેરા નદાતા. ગુરુ રામદેહ માહારાજ,
 રૂઠો વરસાદ વરસાવે; ગુરુ રામદેહ માહારાજ, રાજ પરજીને
 જીવાડે. ગુરુ રામદેહ માહારાજ, સકળનુ પોષણ કરતાં; ગુરુ
 રામદેહ માહારાજ, રઘયતનુ ઉદર ભરતા. ગુરુ રામદેહ માહા
 રાજ, જીને વેદ પુરાણ વખાણે; ગુરુ રામદેહ માહારાજ, જીને
 ગત ઈંદરનાં જણે. ગુરુ રામદેહ માહારાજ, બ્રમજીનો પાર ના
 પીછે; ગુરુ રામદેહ માહારાજ, જીને ઉમીયાપતી ઇછે. ગુરુ રામ

દેહ માહારાજ, ચતુર ચાર ભુજ ધારી; ગુરુ રામદેહ માહારાજ, જેની હથેર અસવારી. ગુરુ રામદેહ માહારાજ, બેડાછે પત્ર વટ વાળી; ગુરુ રામદેહ માહારાજ; રહ્યા ત્રણભોવન ભાળી. ગુરુ રામદેહ માહારાજ, આપનું કાંઈ નથી છાંતું; ગુરુ રામદેહ માહારાજ, હાથમાં સઉનું પાતું; ગુરુ રામદેહ માહારાજ, કળા હું શું રે વખાણું; ગુરુ રામદેહ માહારાજ, નીરધનીયાંનું નાણું. ગુરુ રામદેહ માહારાજ, પુરાણ પુરસોતમ પોતે; ગુરુ રામદેહ માહારાજ, અખંડ તમારી જોતે. ગુરુ રામદેહ માહારાજ, તમારો થયો જ્યારે; ગુરુ રામદેહ માહારાજ, ભજન ગવાણું ત્યારે. ગુરુ રામદેહ માહારાજ, ચરણ કડું વીસને પાર; ગુરુ રામદેહ માહારાજ; ઊતારો આ ભવ પાર. ગુરુ રામદેહ માહારાજ, ચેલા સીર હસ્તજ ધારે; ગુરુ રામદેહ માહારાજ દાસ હરજોવન તારો.

॥ શ્રી રામદેહ માહારાજનો છપ્પો ॥

ગરુડા ગુરુ તમને પાપ, વાણી માગુછું સદાય; જુવો પોકારનો સંત, બદ્યો દુવારકાનો પંથ. હરી અજમલ ઘેર આઘ્યા; માતા મેલણુદે વધાવ્યા, જણી રાખી જોણી ટેક. પદછા પુરીયા અનેક; ભલા ભલા રામા પીર, ભાગી સંત ઢેરી ભીડ. ૧ સમાત લેઈ હુવા પીર, ભાગી તું વેરોની ભીડ; બગ્યા વીરમદેના વીર, નામ અમર અમીર; જુવો રણુંજના રાજ, પોતે રામદે માહારાજ; જોને રચ્યા પાર પંથ, રાણી નેતરદેના કંથ. ભલા ભલા. ૨ આઠપોહોર નોખત વાગે, જળહળ જોત જોગે; ડાખી બાજુ કહી ચે વાવ, જમણે સરોવરીયા પારી; સુગટ ધાડ્યો છે મોરારી, નામ ધરયું છે નેજારી. જોનો અખંડ અખાડો, બાળનાથજીનો પારો. ભલા ભલા. ૩ ગુરુચે દેવો રચ્યો ઠાઠ, માંડ્યો પીરાજીનો પાઠ; સતી સાધુઓ ભરાઈ, હરીજનો ગુણ ગાય; તુગરા થયારે નીરાસ, સુગરા રહ્યા વિસવાસ; સુરા ધરી રહ્યા ધ્યાન, પુરા

પામીયા વઈમાન. લલા લલા. ૪ લાહી હરજી જેવા ભક્ત, એ
મને જાણી બધી જકત; સતી કહીયે દાસજખાઈ, કેવી કીધી
વડાઈ; હાડી ચરણ કેરે રાજ, રૂપાં છોડી રહ્યા રાજ; ઘોડે ચ
હવારે માહારાજ, તાર્યાં સમુદ્રમાં ઝાઝ. લલા લલા. ૫ રામે
કેવી કીધી મહેર, આબ્યા કાસીખાઈને ધેર; ગુજરાતમાં છે ધામ,
મોહેટો વાલમ મકાન; કીધાં અનેકનાં કામ. નવખંડમાં છે ના
મ; ગુણીજન કયે જ્ઞાન, કેવી તજે અમીમાન. લલા લલા. ૬
ગર કાસીખાઈ માડી, છખી તમારી દેખાડી; સાચાં ચેલા તણા
કાજ, મનખો આપ્યો છે માહારાજ; વાધો જગતમાં જાણુ, દેવ
જ દેખાડ્યા પરમાણુ; ગુણુ હરગોવન ગાય, તમને ભાળી રાજ
થાય. લલા લલા. ૭

॥ છપો ૨ જો ॥

ગર લાગુ તમને પાય, વાણી માણુ છું સદાય, મોરી
સરસ્વતી માય, એથી ગુણુ તો ગવાય. ગર કહીયે કાસી માય,
એમનો સાંમળો મેમાય; પુરી પુરવતી ટેક, રૂડા લાગીયે લેખ,
ધનધન કાસીખાઈ, ખુબ કીધી છે કમઈ. ૧ શ્રમા માહે સ્વર
જોડો, માંહી ભગવાન ભોળો; જેવા ઇંદ્ર અવન, એવા દેવ પ્ર
સન. લક્ષ લક્ષમીનો કાવે, માત અધ્યાને તારાય; જેમ વેદને વ
ખાણુ, જેવો અરજીન ખાણુ. ધન૦૨ જેમ અવાજે નગાર, સન સા
હેરનુ તાર; માને દયા દીસે કેવી, ગત નારદના જેવ'; જાણુ દુલ્લ
સીનું તાન, જ્યાન અમરી સમાન; પાંચ પાંડવો છે વીર, એવા ગુ
ણને ગંભીર. ધન૦ ૩ જેમ ગરજે અષાઠો, આયુ રાજનો અખા
ટો; પાર નથી પોચ્યું દોઈ, માના ગુણુ ગાઈ જોઈ; થયો અ
ખંડ ઊજસ, મોટો ચંદ્ર પ્રકાશ; સોળ કળા જેમ ભાણુ, દેવળ
ફરફ નીશાન. ધનધન૦ ૪ પેહેલુ સત ને દયાળુ, દુનુ ધરમને
લાર; ત્રીજી ભજનમાં રહે, ચોથું વઈકુંઠ ફરે, એવાં ચારે સ્વ
રૂપ, મારા ગરજીનું રૂપ; એક આપી છે એધાન, પુર પામીયાં

વધમાન, ધનધન૦ ૫ ખાઈ ચડ્યાં રે વધમાન, થઈ દેવતાને
જાણ; સોના દેવળ ચણાય, હીરા રતન જડાય; ઠેવું કાસીખાઈનું
કાજ, કર્યું રામદે માહારાજ; આખ્યો વઝકુંડમાં વાસ, સદા
પ્રભુજીની પાસ. ધનધન૦ ૬ ગરૂ પીતા ગરૂ માય, ગરૂ કીધી ક
રણાય; મસ્તક મેલીયો છે હાથ, જડ્યાં રામદેજી નાથ; ખુબ
કુકીયાછે કાન, આપી અગમ નીશાન; દાસ હરગોવન ચાય,
ગરૂ તણા જસ ગાય. ધનધન૦ ૭

॥ છપો ૩ જો ॥

સહના જોયા વીવેક, સાચી કાસીમાની ટેક; રામદે હુવા
પરસન, આખ્યાં નીત દરસતજી. ૧ લક્ષ્માં કાસીમાનાં નામ, ખાં
ધ્યો માહારાજનો ધાંમ; કરવા પરમારથનું કામ, વારતા ચાલી
ઠામો ઠામજી. ૨ સહ.દરસણ કરવા આવે, પુણ્ય હારથી વધા
વે; સતીયા સત વધારી જઈ, કપટી ફેગટ ફેરા ખાયજી. ૩
નીરધન ધન આવી ચાય, દુખીયાંદુખ પોતાનું ગાય; લક્ષી
ખાધા હો અપાય, એથી સજી સુખી ચાયજી. ૪ લક્ષા થાળ ધ
રાય, સીદ્ધન નીત વધેરાય; ગુંગળ હુપ ઘણા થાય, બધી મં
ડળી ભરાયજી. ૫ થયાં ઉમાં કાસીમાત, મારે મસ્તક સુકયો
હાથ; ગાયછે હરગોવન ગીત, ગરૂ એ બતાવી જ્યારે રીતજી. ૭

॥ રામદેહના ખાર મહીના ॥

કારતકે કરણા કીધી ધારી, પરથમ મેળવ્યાં કાસીખાઈ
માડી; દેવળની રચના દેખાડી, દરસણકરવા આવવા માંડયુ
દાહાડી. હો રામાં મળજેરે સામા૦ ૧ માગસરે મન મળવા
મોહુ, રામદેહના દેવળમાં લોહુ; ઠે દુખ સુખ વાહાલાને કહી
યે, રામા જમ રાખો તેમ રહીયે. હોરા૦ ૨ ઠે પોસે માત પી
તા તમે, બીજી સી અથડાઈયે અમે; ખંમા ખંમા કહી રા
ખ્યો છાનો, મુને આપે આવી ઉગાર્યો. હોરા૦ ૩ ઠે માહા
મહીને મેહમા મોટા, ઠામે ઠામે પ્રગટાંણી જોતો; સંત મળી

સ્વીયો છે ડાઠે, રામદેહ નામનો માંડયો છે પાઠે. હોરાં ૪
 ઠે કાગણે કાગ તમારા ગાઈયે, નીત નવા સણગાર ધરાઈયે;
 જુગળ ધ્રુપ આરતી ગિતારીયે, બીજે અમીલ ગુલાલ ઉડાડીયે.
 હોરાં ૫ ચઈતરે અંત માડું હેવું, રામદેહની સેવામાં રહેવું;
 નીત નીત ચરણામદ લેવું, માહારાજના મંદીરમાં સુધ રહેવું.
 ૬ ઠે વઈશાખે વાટ જોઉ વારી, મળો તમે મોર મુગટ ધારી;
 મોટાં નામ જણીને સાવુ, વાલા તમને મેલી સીદ જાવુ. હોરાં ૭
 ઉઠે જોઉ જપ જપુ સાચા, વાહાલે મારા આવી કષ્ટ કાર્યાં;
 ગરૂ મને શીશ કરી થાપ્યો, પછી તાળ વગાડવા આપ્યો. હો
 રાં ૮ ઠે અશાડે ઝંખી રડ્યો ઝાઝુ, રામદેહ આગલ જ્ઞાન
 ભગતી માગુ; વાલે સંત મેળવ્યા સોહાગી, એથીરે મારા ભવ
 ની ભાવટ ભાગી. હોરાં ૯ ઠે શ્રાવણ સીતલતા કીધી, રાણુ
 જની વાત મનમાં લીધી; સંતો તમે જસો ઠ ડાહાડે, દરસ
 ણ કરવા આવવું છે માહારે. હોરાં ૧૦ ઠે ભદરો મેળો
 ભારી, રામદેહની ચડી અસવારી; સઉકો દોડ્યા મેળો હું દો
 ડ્યો, અગીયારસનો જોયો વરધોડો. હોરાં ૧૧ ઠે આસો ના
 સ મને રાચ્યો, રામદેહ આગળ જઈ જાચ્યો; વાલે મને
 માગ્યું તે આપ્યું, રામદેહ મને પોતાનો જણી પાડ્યો. હો
 રા. ૧૨ ઠે તેરમો માસ અધીક કહીયે, રામદેહ અમે તમારા
 છઈયે; વાલાજના ચરણે નીત રહીયે, કહે હરગોવન ગુણ
 ગાઈયે. હોરામાં મળજેરે સામા. ૧૩

॥ રામદેહની પંદર તથો. ॥

પડવે પશ્યમ ખંડ રામદે આવ્યારે, ધણું જીવો કસી
 મા ગરૂ ઝોળખાવ્યારે. ૧ બીજે બાવા બાળનાથના ચેલારે, મા
 હારી લજ્જા રાખો માહારાજ મળજે વેહેલારે. ૨ ત્રીજે તરશું
 લોક અલગેલે જોયું રે, કીધું રામ સાહેર દુજ વાવ એથી મન
 મોહ્યું રે. ૩ ચોથે ચતુર્જન ચોધડીયાં વાગે રે, આગળ ધોડા

ઠેરી ઘોડાજ ઘોડા ઘણા ગાજરે. ૪ પાંચમે પડછા પૂરીયા માહા રાજે રે, જઘ સમુદ્ર કીધી દોટ તાર્યાં ઝાઝ રે. ૫ છટે છખી લા છખી તમારી દેખાડો રે, તમારા દરસણનો થાય ભાવ રણુ જથી આવ્યો રે. ૬ સાતમે ઘોડા ખેડીયા રામા રસીયા રે, જુ વો નવખાંડોનો નાથ રણુજમાં વસીયા રે. ૭ આઠમના જોછવ નોખત વાગી રે, ધેરોપેર પાઠ પુજ્ય જોતો જગી રે. ૮ નોમે ને જ રોપીયા ગીરધારીરે, વહાલા પેહેરણ પીતાંમર સાર લીહુડી અસવારી રે. ૯ દશમે ચઢે નીશાન ઘોળા ધજ રે, વહાલાની સોનાઠેરી સમાત જોવાની રૂડી મજ રે. ૧૦ એકાદશી વરધો ડો વાલમનો ચડે રે, આગળ સામેલા થઈ સંત ગાન કરે રે. ૧૧ ખારસે લાવ્યા હેત રામદેરીઝરે, વેંચ્યા ચરણામદ પાન જ વરલા પીગ્યા રે. ૧૨ તેરસે ડમરો મરવો ડસર કેવડ રે, નીત થાય ગુંગળના લુપ ધણીના દેવળ રે. ૧૩ ચઉદસે ચમર ઢંગા ચ એમાં સી મણા રે; હરીને વાહાલુ ધડીયાળ સંખ સાકરીયા ચણા રે. ૧૪ પુનમે રામો પીર જ કાઈ ગાશે રે, ગુણુ ગાય છે હરગોવન વધકુંઠ જશે રે. ૧૫

II આઠ વાર. II

રવીવારે વાડીયે જઘ રમતા, છોકરડાં ભેલા કરી વડતા; તોયે માતા મેલણુદેને ગમતા, માડ મનતો રામદેહસુ લાગ્યું સ્વામી હો રાજ તમો વણુ નવ ચાલે, માડ મન તો રામદેહસુ લાગ્યુ. ૧ સોમવારે સમાત લઈ ગયા, વાહાલો મારો રણુજમાં રહયા; સંતાં ઉપર કીધી ઘણી દયા માડ. ૨ મંગળવારે રૂડી કરી મ રજ, નેતરાદેની સોધ લીધી વરજ; સદાય શરણે રાખ્યો હર જ માડ. ૩ બુધવારે જોગ ધર્યો બાવા, પાંચ પીર માલાજલે આવ્યા; દાળદેને પડછા દેખાડયા માડ. ૪ ગરુવારે ગુણુ ગાયા સાચે મન, સમાત વેળા આવી દીધાં દરસન; માહારાજ સુગ મુગ મને થયા પરસન. માડ. ૫ શુકરવારે સેવા કરી સાચી,

દુખીઈયાઈનાં દુખ નાંખ્યાં કાપી; કાસીબાઈને અભેપ. ૧
આપી. માડ. ૬ ઠે સનીવારે ઘોડીલા શણવાર્યા, વાલો મારો
ઉગારવા આવ્યા; રણુજીથી જોઈતી વસ્તુ લાવ્યા. માડ. ૭ ઠે
સાત વારે ૪૦ ઠોઈ ગાશે, એની વાલો આવી પુરેં આસે; શુણુ
ગાય હરગોવનદાસ માડ. ૮

॥ આઠ વાર. ॥

રવીવારે રામ નામને ભજીએ રે, એથી હંકારને અભીમા
ન સરવે તજીએ રે; મને અનંત થાય છે આજ રામદે ગાવાનો.
૧ સોમવારે સઉનું સાડ કરજે રે, કાંઈ સતી સેવકના બોલ રૂદે
માં ધરજે રે; મને ૦ ૨ મંગળવારે ભાવ હમારા મનમાં રે, હરી
હમણાં આવશે આંધ્ર એકું તનમાં રે; મને ૦ ૩ બુધવારે બુધ્ધી
સારી આપો રે, માહારી દેઈ સુધારણુ શામ સંકટ કાપો રે;
મને ૦ ૪ ગુરવારે ગ્યાન ધ્યાન છે વહાણું રે, જાણે ઘોડે ચઢે
માહારાજ લગામ ઝાણુ રે; મને ૦ ૫ શુકરવારે છાંયા તપારી
સારી રે, હવે દેખાડો દરસન દેવ મોરારી રે; મને ૦ ૬ શનીવા
રે કાસીબાઈ મળ્યાં જ્યારે રે, દાસ હરગોવનના નાથ ગવાણુ
ત્યારે રે; મને આણુંદ થયો છે આજ રામદે ગાવાનો. ૭

॥ લાવણી ॥

મછ કછવારા રૂપ કામ તમે શા સાડ, કામ તમે શાસાડ. પ્ર
જુ ન સંગ વામન થઈ સ્વરૂપ વધાર્યુ, પ્રજુ શું કરું વખાણુ ક
સ્ત કાળા કશ કાળા; ધન મદન મોહોન માહારાજ મોરલી વા
ળા. ૧ તમે ફરસુરામ રધુરામ છો અંતરજામીછો અંતરજામી,
પછી થયો કરના અવતાર ગરૂડના ગામી. પ્રજુ ૦ ૨ તમે બુધ
કલંકી થઈ, વેગળા વસીયા વેગળા વસીયા; ભલા જગનનાથ
માહારાજ દીશે ધણા રસીયા. પ્ર ૦ ૩ તમે દયા તણાં છો દેવજ
ધરમની વાટે; પ્રજુ લીયા દસ અવતાર ભગતને માટે. પ્રજુ ૦ ૪
લીયો નંદજી ઘેર અવતાર, ગઉ ઘેન ચારી ગઉ ઘેન ચારી;

મામા કંસનો કીધો નાસ, ગોકુલ ગીરધારી. પ્રભુ ૦ ૫ તમે રમી
 યા જઈ પાતાળ, કાળી નાગ નાથીયો કાળી નાથ નાગીયો;
 ઉઠાયો ગોવરધન સમુદર મથીયો. પ્રભુ ૦ ૬ મળી ગોપીયો લ
 ડાવે લાડ, વાયુ ઢોળે વાયુઢોળે; તમે જસોદાજીના કાન એમ
 કહી બોલે. પ્રભુ ૦ ૭ સોળ હજાર એકસોને આઠ, ઘેરછે રાણી
 ઘેરછે રાણી; એમાં લક્ષ્મીજી ગુણવાન, દીસે પટરાણી. પ્રભુ ૦
 ૮ તમે બળમદ્રજીના વીર, છખીછે સારી છખીછે સારી; જદવ
 તણાછો ભૂપ દેવ મોરારી. પ્રભુ ૦ ૯ પ્રભુ પેચ્યા પીતાંમર, કાંને
 કુંડળ જળકે કાંને કુંડળ જળકે; મુંગટ ધાડ્યો, માહારાજ હી
 રા ચળકે. પ્રભુ ૦ ૧૦ મે દુવારકામાં લીલા કરી અપાર કરી
 અપાર; પાંચ પંડવ જેવા ભગત ઉતર્યા પાર. પ્રભુ ૦ ૧૧ થાય
 વીસ્તવ ભીડા ભીડ, તમને ભાળી તમને ભાળી; ભાવે દરસન
 કરવા આવે દહાડી દહાડી. પ્રભુ. ૧૨ તમારી સુંદર છખી
 દેખાડો, છખીલા હરજી છખીલા હરજી; પ્રભુ સંતાન ઉપર
 રૂડી રાખજો મરજી. પ્રભુ ૦ ૧૩ દાસ હરગોવન ગુણ ગાય,
 કાસી મા થકી કાસી મા થકી; પ્રભુ ભગતી દેજો સદાય નિરમ
 બ ગતી. પ્રભુ ૦ ૧૪

॥ લાવણી ૨ જી ॥

દુવારકાંથી આવ્યા રામદે આળ શ્વરે પોકર ભણી, દા
 તાર દાતાર સહિ વખાણે વાણ વરતાઈ રહી પીરાં તણી; માડ
 વાડમાં મહિમા વધાર્યો હો અજમલ ઘેર અવતારી, લીલા પી
 ણા નેજા રોપીયા, ઘોળી ધનપર જાઉ વારી. ૧ પોકર ગામ
 નીહાલી વધાર્યો, મોતીયન ઢેરા થાળ ભરી; માતા મેલણુદે
 ને વીરો વીરમદે; ભગતી કારણ ઘેર આવ્યાહરી. માડવાડમાં.
 ૨ ખાર વરસ અજમલ ઘેર રહ્યા, સમઘ ઉલટયા અશ્વ ચડી;
 કડણા કરી આપ બીરાજ્યા, ગામ રણુજમાં દેવળ કરી. માડ
 વાડમાં ૩ પાંચ પેપળીયા નકળંગ નાડો રામ સાહેરીયો છો

રૂંડો, નવખંડ ચઢે બ્રમાંડમાં રામદેવો પડે છે પુરો. માફવા
ડમાં ૪ માસ બાદરવે લોકો આવ્યા, મેળો ભરાયો રામા બ
હુ ભારી; છુટ્યાને આવી મારગ બતાવ્યા, રક્ષણ કરે છે ગીર
ધારી. માફવાડમાં ૫ ત્રણ લોકોને નાથ નવાજ્યા, રામદેહ
નામ શ્રુ લાગી, ઝડી, કાસીમા પરતાપે ગાય હરગોવન લજ્જ
રાખજે જગત ધણી. માફવાડમાં ૬

॥ આરતી ૧ ॥

સીતાજીના સાથે રામા ધનુષને તોળ્યો, તો લંકા ધેરી
રાવણ રોળ્યો માહારાજ; આરતી ગાજીં શ્રી નાથની, હે મારા
રામા બાની આરતી, ધણી નકળંગની આરતી, આરતી ગાવું
મુગટ રામની. ૧ નંદજી ધેર શ્રી કૃષ્ણા ગવાંણા તો ગાયો
ચારી ગોવાળ થયા માહારાજ. આરતી ગાવું શ્રી નાથની; હે
મારો. ૨ વચને બંધાણ પારણીયામાં પોડયા તો, પોકર પંડછા
પુર્યા માહારાજ. આરતી. ૩ નામ પુરણ પુરસોતમ પડીયું તો,
બુડલાં તારેલાં ઝાઝ માહારાજ. આરતી. ૪ કાસીબાઈયે જ્યા
રે આરતી ઉતારી તો, હરગોવને ગુણ ગાયા માહારાજ.
આરતી. ૫

॥ શ્રી માહારાજ રામદેવો થાળ. ॥

વાલાજી મારા ગંગા જીમુનાનાં નીર મંગાવું, નરમજ
નાવણે નવરાવુંરે હો અલબેલા; હુંતો મોતીડે વધાવુંરે રણજ
ના રાજ, હુંતો કુલડાં વેરાવુંરે હો માહારાજ. ૧ હે વાલાજી
મારા કંકુ કેસરનાં છાંટણાં છાંટાવું, ગુગળ ધુપ ધરાવું રે હો
અલબેલા; હુંતો મોતીડે. હુંતો કુલડાં. ૨ હે વાલાજી મારા
સીરો પુરી ને સુખડી ઝાઝી, હે ખીજાં ચુરમાં ને બાજીરે હો
અલબેલા, હુંતો મોતીડે. હુંતો કુલડાં. ૩ હે વાલાજી મારા
જરીયે તે જળ ભરી લીજ, અમને ચરણાંમઃ દીજ રે હો અલ
બેલા; હુંતો મોતીડે. હુંતો કુલડાં. ૪ હે વાલાજી મારા ઝેડચી

જવોગ સૌપારી, જોડે પાંન ખીડી વાળી રે હો અલબેલા; હું તો
 મોતીડે. હું તો કુલડાં. ૫ હે વાલાજી મારા કંચન પારણાં બંધા
 વું, રેસમ દોરીયે જીજાવું રે હો અલબેલા. હું તો મોતીડે. હું તો
 કુલડાં. ૬ હે વાલાજી મારા થાળ ધરે છે કાસીબાઈ, જમો
 વીરમદેના ભાઈ રે હો અલબેલા, હું તો માંતીડે. હું તો કુલડાં.
 ૭ હે વાલાજી મારા દાસ હરગોવંન થાળ ગાય છે, તમને જેખી
 રાજી થાય છે રે હો અલબેલા, હું તો માંતીડે. હું તો કુલડાં ૮

॥ ગરખી ૧ લી બેવાર બોલવાની ॥

દેશ રમીયા વાલો પરદેશ રમીયા, હો જીરે સારી રમ્ય
 તનુ રક્ષણ કરે, આજ ભાવના ભૂખ્યા રામો રમે. રામો રમે રે
 રામો રમે આજ કસ્તુરી ઢેવડે રામો રમે. ૧ સંત મળી જ્યાં
 થઈ રે બેઠકો, હો જીરે ઉભા રહીને પારખા જીવે; આજ ભાવ
 ના ભૂખ્યા રામો રમે રામો રમે રે ર કીયા કંચન કીયા કચીર,
 હો જીરે તાવી તાવી ને તારો કરે; આજ ભાવના ભૂખ્યા રામો
 રમે રામો રમે રે. ૩ ખોટા હોય તે થાય રે ખરાખ, હે વાલો
 ખરેખરાનો સંગ કરે; આજ ભાવના ભૂખ્યા રામો રમે રામો ર
 મે રે ૪ વંદ્રાનની કુંજગલનમાં હે રાણી રાધિકાજીના સંગ ફ
 રે; આજ ભાવના ભૂખ્યા રામો રમે રામો રમે. ૫ કાસીમા પર
 તાપ ગાય હરગોવન, હે વહાલો દીસતાડપાળા; એતો સઉને
 ગમે આજ ભાવના ભૂખ્યા રામો રમે. રામો રમે. ૬

॥ ગરખી ૨ જી બેવાર બોલવાની ॥

ધનં દોલતને માલ ખજાના, હારે શું કરીયે ધરને ગામ
 ને, હારે શું, કરીયે ધરને ગામને; ભાઈરે સાચી માયા છે જીગ
 માં રાંમની, હે રામની રામની રામની ભાઈરે સાચી માયા
 છે જીગમાં રાંમની ૧ મોર મુગટ સીર છત્ર ખીરાજે, હારે
 જીવો છખી, હારે જીવો છખી છખોલા શામની ભાઈ રે સાચા
 માયા છે જીગમાં રામની. રે રામની ર સંત સાધુ રે ધણા મેજે

જય છે; હારે મોટી જતરા હારે મોટી જતરા દ્વાકાં ધામની
ભાઈ રે સાચી માયા છે જુગમાં રામની. હારે રામની. ૩ સહ
કા મળી રે એમને આરાધે, હારે જની વારતા, હારે જની
વારતા વંચાય ડામ ડામની; ભાઈ રે સાચી માયે છે જુગમાં
રામની. હે રામની ૪ આરાધે તો વાલો આવી ઉભો રહે, એ
માં નથી એમાં નથી ખરચવો દામનેક ભાઈરે સાચી મા
યા છે જુગમાં રામની. હે રામની ૫ કાસીમાં પરતાપે ગાય હર
ગોવંત, હારે હરી ભજો હ રે હરી ભજો દીવસને જામની, ભાઈ
રે સાચી માયા છે જુગમાં રામની. હે રામની રામની ૬

॥ ગરબી ૩ ૭. ॥

લોક કહે છે આ દેવજન. હું છે, એતો મારે મન પરજી
છે; રે હુતો મારે જાતું ધણીના દેવરે, છાને બોલે દુરીજન લોકરે;
હુતો મારે જાતું ધણીના આંગણે ૧ લોક કહેછે અલ્પા શું
થયું સાઈ, ભાજ્ય મારે મન અજવાળુરે. હુતો મારે. ૨ પારકી
મુઘ અલ્પા કામ ના આપે, એતો જાણે પોતાની ગત રે; હુતો
મારે. ૩ ખપ પડે વીરમદેના વીરની; માયા લાગી પીકરના
પીરની; હુતો મારે. ૪ અવસરીયે તો રામદેજી ઉભા રહે, વાલો
કહયા પેહેલાં કામ સારે રે; હું તો મારે. ૫ કાસા મા પરતાપે
ગાય હરગોવંત, હે મને પણ થયા પરસંત રે; હુતો મારે ૬

॥ ગરબી ૪ થી. ॥

હુતો સેરી વળાવું ક સું કઈ, હુતો ડળાવું પ્રેમના પાટ
રે; થોડે ચડી આવે માહારાજ ગામથી. ૧ હુતો એકચી વવ
રાતું આંગણે, દુજી લાવી રાખુ દાડમ દ્રાખરે. થોડે ચડી. ૨
હુતો તુલસી રોપાવું ચોકમાં, દુજી રોપાવું કુલનું ઝાડ રે; થોડે
ચડી. ૩ હુતો સંત તેડાવું સારા સેહેરના, રહું ભજનમાં ભર
પુર રે. થોડે ચડી. ૪ અલ્પાં આડોસી પાડોસી શા કામનાં,
ઢાઢને છે રે કમોદનો ભાતરે. થોડે ચડી. ૫ હુતો દુધ સાકર

ભેળી કડં, જાણે રાંધી મેલુ દુધપાક રે. ઘોડે ચડી. ૬ હુતો
 ધરમાં ઉમો રહું કે ખારણે, પાડુ તાળીને જોડં વાટ રે. ઘોડે ચ
 ડી. ૭ હુતો ઉતર જોડ કે દક્ષણ દેસમાં, જોડ પુરવ પશ્યમના
 ધાંમ રે. ઘોડે ચડી. ૮ ઘોડો પશ્યમના પાડમાંથી ઉતર્યો.
 ૨ બેઠા નીરંજન નાથ રે. ઘોડેચડી. ૯ મેંતો હળવે ર
 યું, પ્રજા હૂં છું તમારો દાસ રે. ઘોડે ચડી. ૧૦ ગર
 ઈ સેવા કરો, દાસ હરગોવન ગુણ ગાયરે ઘોડે ચડી. ૧૧

॥ ગરબી ૫ મી ॥

ધરમાં જાવુંતો ધરમાં નથી ગમતું, મન માફ મંદીરમાં
 ભમતું; ચીત માફ તમ ચરણે રમતું, આજ તો મારે તમા
 રી ભીડો; ક્યારેરે મળશે વીરમદેનો વીરો, આજ તો મારે ત
 મારી ભીડયો. ૧ તમ વીના સગુ નથી ઠાઈ, દેસ બધે ફરી વ
 ળ્યો જોઈ; મોહનવર ભાળી રહ્યો મોહી, આજ તો. ૨ આજ
 તો વાલા સઉ સઉતુ તાણે, એમાં માફ મનડુ કેમ માને; દાતા
 ર વીન માહારી કુણ જાણે, આજતો મારે. ૩ અંતરની તો ઠા
 ને નવ કહીએ, વાલા મારા સમજીને રહીએ; ચાલોને આપણુ
 માહારાજના થઈએ, આજ તો. ૪ અજાણ્યાથી પ્રીત નથી ક
 રવી, એમાં આપણી વાત પડે હળવી; માહારાજ મળાવે તે
 ભણવી, આજતો. ૫ દલાસા દીધાતા જ્યારે, પાંમરજીવ ચેતા
 વ્યો ત્યારે; જીવણ હવે વેહેલા ચઢો વારે, આજ તો. ૬ હવે તો
 જાણી સંતોમાં ફરીયે, એથી ગુણ ગ્યાંનને ગમ ભરીયે; સાં
 મીજીતું સમરણ નીત કરીયે, આજ તો. ૭ કાસીબાઈ ચેતો
 કરી થાપ્યો, શબ્દ એક ગુણ ગાવા આપ્યો; હરગોવનને તમ
 ચરણે રાખ્યો, આજ તો. ૮

॥ ગરબી ૬ ઠી ૨ વાર બોલવાની ॥

આરે જીગતમાં તો જીડ ઝાજડ, ત્યારે એમના ભેળા
 તે સીદ રહીયે; હો મારે મન વારતા રે, ક્યારે મળે રામદેને

વાત ખધી કહીયે. ૧ સજીકા કહેછેરે તમે શુંરે કમાંણા, હેવા
નીત નીત ઠપકા ખઈયે, હોમારે મન. ૨ કાઈ કહે કાણુને કા
કહે ગોડ, ખમે મનમાં સમજીને રહીયે, હોમારે મન. ૩
પણુ રમતમાં ખોયુ, હવે સમજીને સીદ અડકાઈયે; હો
૪ આ અવસરીયો ફરી નવ આવે, ત્યારે સીદરે ખા
નાઈયે; હો મારે મન. ૫ તમારા વીનારે વાદા ગડીએ
આવે ખધી માંડીને વાતકાને કહીયે હોમારેમન. ૫ કાસીમા
પ્રતાપ ગાયહરગોવન, સદા હરીના ચરણમાં રહિયે હોમારે. ૭
॥ ગરબી ૭ મી. બેવાર બોલવાની ॥

ધન દોલતને માલ ખજના, હાં રે મારે સાયુ ગરેણુ લા
વ્યારે; ભાઈ મારે ઘેર આજ રામદેજી આવ્યા, આવ્યા આવ્યા
આવ્યારે, ભાઈ મારે ઘેર રામદેજી આવ્યા. ૧ અનં લાવ્યા ને
વસ્ત્ર લાવ્યા, હારે મારે ખાવા પીવાનું ખુબ લાવ્યારે ભાઈ
૨ તાળ લાવ્યા ને મરદંગ લાવ્યા, હારે વાલો થોડીલે ચઢા ઘે
ર આવ્યા. ભાઈ ૩ ભક્તી લાવ્યા ને મુક્તી લાવ્યા, હારે મ
ને કાસીખાઈએ જોળખાવ્યારે. ભાઈ ૪ કાસી મા પ્રતાપે ગા
ય હરગોવન, હારે ભલા ભાવ કરીને વધાવ્યારે. ભાઈ ૫

॥ ગરબી ૮ મી બેવાર બોલવાની. ॥

કહો તો વાલાજી શણગાર સજીએ, કહો તો માયાને ત
જીએરે; રેરેરે રામદે ક્યારે મળશેજી. ૧ કહો તો વાલાજી હાર
ચડાવીયે, કહો તો ગુગળ ધરાવીએ. રેરેરે ૨ કહો તો વાલા
જી સંતામાં ફરીએ, કહો તો ભગવાં ધરીએ. રેરેરે ૩ કહો તો
વાલાજી સંત તેડાવીએ, કહો તો પાટ મંડાવીએ. રેરેરે ૪
કાસીમા પ્રતાપ ગાય હરગોવન, હેતેથી ગુણુ ગાઈયે. રેરેરે ૫

॥ ૫૬ ૧ છુ. ॥

ગંગા જીમનાનાં નીર ભલેરાં, ગંગા જીમનાનાં નીર ભ
લેરાં; ભાવ ધરી ધરી નાઈયે, હેજી ભલા ભાવ ધરી ધરી નાહી

એ; હવે તો શ્રી કશ્મીના ગુણ જાણ્યો. ૧ મંદીરમાં માહારાજ બીરાજ, મંદીરમાં માહારાજ બીરાજ; દરસન સાડ જઈયે હેજી બલા દરસન સાડ જઈયે. હવે તો ૨ પીળાં પીતાંમર ટે સરી વાધા, પીળાં પીતાંમર ટેસરી વાધા; મુગટ જોઈ જોઈ મોઢ્યો, હેજી બલા મુગટ જોઈ જોઈ મોઢ્યો. હવે તો ૩ કુલના હારને કુલના તોરા, કુલના હારને કુલના તોરા; લેઈ તુલસીરે ચડાઈયે, હેજી બલા લેઈ તુલસીરે ચડાઈયે. હવે તો ૪ સેલડી સાકર દ્રાખજ મેવા, સેલડી સાકર દ્રાખજ મેવા; ભાવ કરીને ધરાઈયે, હેજી બલા ભાવ કરીને ધરાઈયે. હવે તો ૫ કાસી મા પરતાપ ગાય હરગોવન, કાસી મા પરતાપ ગાય હરગોવન, સેહેજી સુખીયાં થઈયે, હેજી બલા સેહેજી સુખીયાં થઈયે. હવે તો ૬

॥ કીરતન પદ ૨ જી ॥

ગોકુળ ગામ રળીયામણું રે, જ્યાં વસે મારો વાહાલો; શ્રી કશ્મને નિહાળવા રે, ઉતાવળા ચાલો. ૧ પાધર ડેરા તાણીયા રે, રમણ રેતી સુકામ; મંદીર મેડીને માળીયારે, છખીલાજી તું ગામ. ૨ જીમનાજીમાં નાહીયેરે, થાય શુધ શરીર; વસ્ત્ર આજીવણ પેરીયેરે, પછી જઈયે મંદીર. ૩ રૂપ અનોપમ ઓપતું રે, કશ્મીજી તું નામ; મોરલી ધરી છે હાથમાં રે, મુરતી ધનશામ. ૪ પીળાં પીતામર પેરીયારે, જમો દીન દયાળ; મુગટ હીરા ઝળકતારે, કંઠે મોતીની માળ. ૫ બાજીખંધ વેડ વીંટીયોરે, કંચન કંદોરો; મોહનમાળ અમુલ્યમારે, કાને કુંડળ જોડો. ૬ કુમકુમ તીલક તાણીયારે, કરી ટેસરી આડ; અખીલ ગુલાલ ને કવડો રે, તુલસી કુલ હાર. ૭ શંખ ચક્ર ને પદમરે, ગદા ગીરધારી; ગરૂડપર વાહનછે રે, વાલો ચાર જીજરી. ૮ અગર અંદન આરતીરે, નાથ અકલ સ્વરૂપ; જોત અખંડ હલકતીરે, ચહાદ શ્રમાંડ જી. ૯ લક્ષ્મીજીને રાધિકા રે, સંગ ધણાં છે ગો

પી; આનંદ ઓછવ થાયછે રે, હરી રહ્યા છે ઓપી. ૧૦ વધ
સ્તવ વરણુ ભલી કરી રે, સહ દરસણુ આવે; સાકરને સાકરીયા
રે, દુધ પેંડા ધરાવે. ૧૧ ભાવ ધરી ભગવાંનનુ રે, કોઈ કીરતન
ગાસે; લખ ચોરાસીથી છુટસે રે, સેજ વધકુંઠ બસે. ૧૨ કાસી
બાઈ ગરૂ મલ્યાંરે, આવી ધારણુ ધીર; દાસ હરગોવંનની વેન
તી રે, ગાઉ શામ શરીર. ૧૩

॥ કીરતન ૩ જું બે વાર બોલવાનું. ॥

મોટાં મંદીર માહારાજનાં કહીયે, મોટાં મંદીર માહારા
જના કહીયે; દરસણુ કરીયે ને સુખીયાં થઈયે તો, શ્રી કસ્ના
સોહામણાં રે. ૧ સીંધાસણુ સોનેથી મડીયાં, સીંધાસણુ સોને
થી મંડીયાં; હીરા રતન અમુલખ જડીયાં તો; શ્રી કૃષ્ણ. ૨
મોર મુગટ પીતાંમર ધારી, મોર મુગટ પીતાંમર ધારી; કાંને
કુંડળ સોભીતુ ભારી તો; શ્રી કશ્ન. ૩ કુમકુમ ઢસરો. તીલક
તાંણ્યાં, કુમકુમ ઢસરો તીલક તાંણ્યાં; કઠે પેરયાં ઘણાં હેમ ધ
રેણાં તો, શ્રી કશ્ન. ૪ અખીલ ગુલાલ ને ઢવડો મેહેકે, અખી
લ ગુલાલ ને ઢવડો મેહેકે; હાંડી ચંદરવા ને તોરણુ લેહેકે તો.
શ્રી કૃષ્ણ. ૫ ડાખી બાજુ ગીરીવર ધર્યો છે, ડાખી બાજુ ગીરવ
ર ધર્યો છે; જમણો હસ્ત અમીમાં ભર્યો છે, શ્રી કૃષ્ણ. ૬ શા
મ સ્વરૂપની છખીછે સારી, શામ સ્વરૂપની છખીછે સારી; આ
ગળ જોત કળસને ભરી જો, શ્રી કશ્ન. ૭ કાસીબાઈરે ગુરૂ મળ્યાં
પુરાં, કાસીબાઈ રે ગુરૂ મળ્યાં પુરાં; હરગોવને હરી ગાયા છે
રૂડાતો. શ્રી કશ્ન.

॥ કીરતન ૪ થું બેવાર બોલવાનું. ॥

અગર ચંદનને ટોપરાં ગુંગળ ધરાવું, કંકુ ઢસરનાં છાંટ
ણાં કરતુરી છંટાવું; ભજન ગાવું ભગવાંનનું, આવો રૂડો લેઈ
લઉ લાવો, કીરતન ગાવું રામા પીરનું. ૧ અખીલ ગુલાલને કે
વડો ફુલ હાર ચડાવું, વેલાં વેલાં વાયક મોકલી સંતોને તેડાવું,

ભજન. ૨ મધરાતે મંદીરમાં મોટા પાટ મંડાવું, મોતીનો થાળ લેઈ કરી; જેણી જોતે વધાવું; ભજન. ૩ શુરે કડ સંસારને મારે આસરે એક, જેવો તેવો છું તમ તણે, સ્વામી રાખજો ટેક. ભજન. ૪ કાસીબાઈ રે ગરૂ મટ્યાં, ઝોળખ્યા છે નાથ, દાસ હરગોવનની વિનંતી હરી ઝાળજો હાથ; ભજન. ૫

॥ ધોળ ૧ લું. ॥

સીંધાસણ માહારાજ ખીરાજે, સંધાસણ માહારાજ ખીરાજે; આપે અંતર જાંમી રે, આપે અંતરજાંમી રે; ધન અજમ લજના કુંવર રામદે, નેજરીને નરણુ રે. ૧ મોર મુગટ પીતાં ખર પેયાં, મોર મુગટ પીતાંખર પેયાં; કાંને કુંડળ સોહીયે રે, કાંને કુંડળ સોહીયેરે; ધન. ૨ લીલાટે હીરો ઝળકીરયો, લીલાટે હીરો ઝળકીરયો; તેજમ તુરી માળારે, તેજમ તુરી માળારે; ધન. ૩ ખાવન ચંદન જાય કસ્તુરી રે, ખાવન ચંદન જાય કસ્તુરી રે; કુમકુમ તીલક તાણે રે, કુમકુમ તીલક તાણે રે. ધન. ૪ હાંડી ચંદરવા ને તોરણ, હાંડી ચંદરવા ને તોરણ; કીનખા પીયાં ગાદી રે, કીનખાપીયાં ગાદી રે; ધન. ૫ અગર ગુગળ ધુપ ધણેરા રે, અગર ગુગળ ધુપ ધણેરા રે; જળહળ જોતો જગે રે, જળહળ જોતો જગે રે; ધન. ૬ ઘંટ આરતીને ઘડીયાળો રે, ઘંટ આરતીને ઘડીયાળો રે; નગારાં નીસાંનરે, નગારાં નીસાંનરે; ધન. ૭ આ વનમાં ઈંદ્ર વખાણે રે, આ વનમાં ઈંદ્ર વખાણે રે; બ્રમાને માહેશ્વર રે, બ્રમાને માહેશ્વર રે; ધન. ૮ લક્ષ્મીજી રૂક્ષમાંણી રાધીકા, લક્ષ્મીજી રૂક્ષમાંણી રાધીકા; નેતર વાયું ઢોળ રે, નેતર વાયુ ઢોળ રે; ધન. ૯ કાસીબાઈયે ભાવે ભજ્યા રે, કાસીબાઈયે ભાવે ભજ્યા રે; હરગોવને ગુણ ગાયા રે, હરગોવને ગુણ ગાયા રે; ધન; ૧૦

॥ શ્રી અખાલ માતાજીનું ભજન. ૧ લું. ॥

સરસ્વતી માતાનું સમરણ કરીયે, ગણપત લાગુ પાથ;

અંગા માજીના ગુણ ગાઇયે, મને અક્ષ બતાવો; અંગે માતા હવે કરી દોને સુખ સાતા; મા આપછો વીધાતા હેછ. ૧ સો ના દેડ માને સીધાસણુ છે, સોના સીંગની બેડ; સોના દેડ માં ને દેવળ બેડલું, સોના દેડછે મોર; અંગે માતા. ૨ સડસટ ઘંટ તો વાગી રહ્યાં, મા હાંડીનો ના આવે પાર; ઝમર તક્તા તો રણુ બાંધીયું; લોલા કાચની લાર. અંગેમાતા. ૩ હીરા તણાં માયે હાર પેરીયા, પેથ્યાં તે અંમર ચીર; કાટેશ્વર માહાદેવ સ રસ્વતી, ત્યાંનાં મંગાવે નીર અંગે માતા. ૪ અકળ સ્વરૂપ મા આદ લવાંની, અનેક રૂપ બદલે; ગખર દુંગર પરવા વ્યાજ વે રામા; આરાસુરમાં રહે; અંગેમાતા. ૫ મારી માજીનાં દરસણુ કરવા, આવે લોક હજારો; બ્રમા માહેશ્વર ભગવાંન આવે, મા નો જળહળતો પારો; અંગે માતા. ૬ રૂપા તણું માને દેવળ ખારણું. પાવડીયાં છે પાંચ; માંનસરોવર ભારે ભરીયું, આરસ પાંજુનો ચોક; અંગેમાતા. ૭ ચાર જોન માને અખંડ જગતી, દેસર તણીછે આડ; કુલના હાર ને કુલના ગજરા, દુધ સાકર ધ રાય. અંગેમાતા. ૮ વરસ ચુંવાળો માસ ચઘતર, બીજને થુ ધવાર; કાસી મા પરતાપ ગાય હરગોવન, ઉતારો ભવ પાર; અંગેમાતા. ૯

શ્રી હનમાંનજીનું પદ ૧ લું બેવાર બોલવું

વાયુ પત્ર અંજની માછ, બોળી કાડયા ગણપતી ભાઈ, હનમાંનજીતો સુરામાં સુરા, માહાપ્રજ પ્રાક્રમમાં પુરા, હનમાંન જી તો સુરામાં સુરા. ૧ ભગત થઈને ભગતીમાં ભળીયા; જઈ સીતા રામજીને મલીયા. હનમાંનજીતો. ૨ રાવણુહાર્યો હનમાં નને ભાળી, પેહેલી વારે લંકાં જઈ બાળી હનમાંનજી. ૩ ન ચી દાઈ દધત થકી કરતા, લીયા સંગ રામ સકળ કરતા, હનમ નજી. ૪ હનમાંનજીયે બહું કર્યા કામ, એમને વાહાણુ રામ બણુ નામ હનમાંનજીતો. ૫ હીસે બાળો બ્રમચારી જગા એમ

ન જાણી તેલ સોદર સેવા; હનમાંન. ૬ કાસીઆઈ ગરૂ મદ્યા
પરમાંણ, હરગોવને ગાયા બલાજી; હનમાંન તો. ૭

॥ ગરૂ મુગટરામ માહારાજનું ભજન ॥

સરસ્વતીમા જીમે વસો ગણુપત આપો યુધજી, ગરૂ આ
ગેવાન થાયો અવક દીયો સુધ હો માહારાજ મુગટરામજી, મા
હારાજ મુગટરામજી; તમે બહુ કરીયુ કામ મારે તમારી છે હાં
મ હો માહારાજ મુગટરામજી. ૧ દેસંતા છે પારણુ ને કારવેણુ
પાંમજી, ગાંમતો મેસાંણુ મંદીર, રણુજે મુકામ, હો માહારાજ
૨ સંત જોડે બેઠકા સાધુની જોડે સંગજી નામ તો અમર રહ્યા
જેનુ ધ્યાનતો અખંડ, હો માહારાજ ૩ સંત લારે દીપતાને બં
લપણુ છુપજી, ભોમી મધે આવીયા, પણુ દેવનુ સ્વરૂપ હોમાહા
રાજ ૪ સમાતો ચડાવે ગરૂ મારો સાદેખ સમાનજી ભવતારણુ
દોરીયુ છે; જરણાનું જ્ઞાની હો માહારાજ ૫ બલા મુગટરામ
જી ગરૂ બલા કાસી માયજી, દાસ હરગોવનજે ગરીબો; ગુણુ બા
વે ગાય, હો માહારાજ ૬

॥ શ્રી કૃશ્નજીનું પદ ૧ બેવાર બોલવું ॥

પીતાનંદ જસોદામાઈ, જોડે મળ્યા બગલદ્ર બાઈ; ૧
રનાંજીને ગોકુલીયુ વાહુ, મોટુ ધર નંદ તણું બાળયું; કૃશ્નાંજી
ને ગોકુલીયું વાહાલું. ૧ પતાળે જઈ કાળીનાગ નાથ્યો, ગોવ
રધન લીયો છે હાયે. કૃશ્નાંજીને. ૨ તમને ભાળી કંસ ગયો
હારી, ગોકુળમાં ગાયો ઘણી ચારી; કૃશ્નાંજીને. ૩ તમને ભા
ળી પંડવ વીર હરખે, ગોપીયો ઘણાં નેહ ધરી નરખે, કૃશ્નાં
જીને. ૪ કાસીઆઈ ગરૂ મળ્યા ગુણુવાંન, હરગોવને ગાયા
ભળા ભગવાંન. કૃશ્નાંજીને. ૫

॥ પદ ૨ બેવાર બોલવું ॥

યેલાદકારણુ નૃસંગ રૂપ ધાર્યું, ઇંદ્ર કારણુ વામન થયા વાર; દા
તાતું દેવળ દુનીયામાં સોભાતું, ધરમીનું દેવળ દુનીયામાં સો

બીતું. ૧ રામા રૂપ રાવણને રાજ્યો, કૃત્તાં રૂપે ગોર્વધન તો
હ્યો. દાતાનું દેવળ ૦ ૨ કાકારમાં રણુઝોડજી રહ્યા, પંડરપુર
વીડલજી ગયા. દાતાનું ૦ ૩ શ્રી નાથમાં છમ્મી જીવો સારી, જ
ગનનાથમાં રળીયામણી ઝાડી, દાતાનું દેવળ ૦ ૪ દ્વારકામાં
નાથ તણુ મંદીર, પોકરવડમાં સમઠ ગવાંણા પીર, દાતાનું
દેવલ ૦ ૫ કાસીબાઈ ગર મહ્યા ગંબીર, હરગોવને ગાયાછે રા
મો પીર. દાતાનું દેવળ. ૬

॥ ભજન ૧ બેવાર બોલવું ॥

માત્ર પીતાને કટમ કખીલો રહી, કાઈ નથી ઉગારવાતુ,
દાનાં છોડ ને વાછરે વીરા, કાઈ નથી જીવાડવાનું, સાગર
મળે સુખ થાયરે હાં; વાજુ વાગ્યું છે ભારા વાલમાતુ, એકે મને
આરાધો રૂડા રામને, સાચે મનેસંભારો ભગવાનને; નાથ વીન
નથી ચાલવાનું. ૧ ઉંચા ઉંચા મેહેલ ને અજબ જરખા રહી,
એર મેહેલોમાં નથી માલવાનું; હાથી ને ઘોડા જના ધેર હે
ચોળા વીરા, એમાં નથી કાંઈ ભાળવાતુ. સતગર ૨ જણી
જણી ભાતનાં પેર્યાં ધરેણાં રહી, એર મળી સહ કાડવાનું; ૫
હી બય કાયા જદી ઉડી બયહસો વીરા, એર ખોળીયું શુ ૫
છે બાળવાનું, સતગર મળેટ ૩ આરે સંસારમાં તારું ને મારું
રહી, કાઈને નથી યોજાવવાનું; કાયર નરના કામ નથીરે વી
રા, સુરાને સમજાવવાનું. સતગર મળે. ૪ જરે નામથી કામ
જ થાય રહી, એરે નામને હોરવાતુ; ભાવની ભગતીયો કરજો
ભલેરી વીરા, એમાં નથી દેખાડવાનું. સતગર મળે ૦ ૫-માત્ર
કાસીબાઈ ગર અમારાં રહો, એમનું વચન એક પાળવાનું;
દાસ હરગોવન ઢહે કર જોડી વીરા, પ્રભુ વીના કોણ તારવાનું.
સતગર મળે ૦ ૬

॥ ભજન ॥

જલ ખનાવ્યા ને થળ ખનાવ્યાને, ખનાવ્યા પાડ પરવત;

ગરૂ મેરે દાંતાર ગરૂ દાતારજી, અલક તારી સોભાતો નહી પા
 ૨. નુંગરા ક્યા દેખે સંસાર, ગરૂ મેરે દાતારજી. ૧ ચંદા બના
 યા ને સુરજ બનાયા. બનાયા નવલેખ તારા; ગરૂ મેરે દાતાર
 ગરૂ દાતારજી, અલક તારી નુંગરા ક્યા દેખે. ગરૂ મેરે ૨ મા
 ટી ઢરી મનખા દેઘ બનાઇ, હાથ પગ ને ચક્રુ ગરૂ મેરે દાતા
 રજી. અલક તારી ૩ પશુ બનાવ્યા ને પંખી બનાવ્યા, બના
 વ્યા અલપ જીવ; ગરૂ મેરે દાતાર, ગરૂ દાતારજી. અલક તારી ૪
 અંત બનાવ્યા ને વસ્ત્ર બનાવ્યા, બનાવ્યા ક્ષણે કુલ; ગરૂ મેરે
 દાતાર, ગરૂ દાતારજી. અલક તારી ૫ તાળ બનાવ્યા ને મરદંગ
 બનાવ્યા, સહ સંતન ઢેરે કાજ; ગરૂ મેરે દાતાર ગરૂ દાતાર
 જી. અલક તારી. ૬ કાસીમા પરતાપ ગાય હરગોવન, ગરૂ મ
 યા સમરથ; ગરૂ મેરા દાતાર, ગરૂ દાતારજી. અલક તારી ૭

II ભજન. II

ભાતુ દીયો તો ગરૂ જાઉં જોધપરરેજી, મસુરીયા જ ધાં
 મ માહારાજ; વાલરવા ઢેરી વાવ્ય મેઠીઈજી, ચાંચુ સરંચુ મુકા
 મ માહારાજ; આજ મારે જાતું રામદેવરે રેજી, દસ પંદર ઢેર
 કાંમ મેરે બંધા; બસો બેસવું સો કોસ હાલવુજી. ૧ દેશુના
 ડુંગરા ને હરજીની ધુણીજી, હરજીને દ્વાર માહારાજ; સતીનુ
 કંકણ પાંચ પેપળીયાજી, વીરમદેજીનું ગાંમ માહારાજ; આજ
 મારે. ૨ મેવાડ માડવાડ ગુજરાત સાધુજી, પોકરતું મહાજન
 માહારાજ; ખરા ખોટાનાં પારખો લેવાસે જી, તુમના નેજા
 ચડે માહારાજ; આજમારે. ૩ સેરીયો વચે હો મારો સાયબો
 જીઉભાજી, ભુલ્યાંને મારગે બતાવે માહારાજ; આવો આવો કહી
 ને આલે ઊતારાજી, રાત દીન રક્ષણ કરે માહારાજ, આજમા
 રે. ૪ મુખ મોરલીને વાલો વેણુ વગાડેજી, ગદા ધરે ગોર્વાદ મા
 હારાજ; લીલુડો ઘોડોને પેરણુ તોડોજી, એમ કરો દરસણુ દેસે
 માહારાજ; આજમારે. ૫ સુગરાં સુગરાંને પાર ઉતારસેજી, બુ

કતાંની ખાંચ જાતે માહારાજ; ભગતાંની ભીડ ભાગનારા દેવા
જી, સંતાને તારણહાર માહારાજ; આજ મારે જવું. ૬ આપસે
સતારાને ખોલસે તાળાંજી, સીરપર હસ્ત ધરે છે માહારાજ;
ગરૂ થઈને ગમ પાડેજી; જ્ઞાન દેરી પોડ ભરી આપે માહારા
જી; આજ મારે. ૭ કાસી મા પરતાપ ગાય હરગોવનજી, પુરા
ગરૂ પરસાંન માહારાજ; રાગદેના નામની ભગતીયો માયુજી,
સદાય નરભજ મન માહારાજ, આજ મારે ૮.

॥ ભજન ॥

પાપી દુરજોધને પરલેજ કીધો રહી, પંડવાંની પ્રામા
પાળી રે; રાજ ધરમ જોદી ધણુ અકળાયા રહી, લાખા ભોવન
માં મેહેલી ખારી રે; એરે મદ્યો મુને સતગરૂ સાહેબ રહી,
અન્નમલ ઘેર અવતારી રે; નામ ધરાવ્યું પીર રામોદે રામો રહી
૧ મીરાંરે ખાઈનાં જોદી સંકટ કાપ્યા રહી, સોનાની દ્વારકા દે
ખાડી રે; પુરા હરીભજન જોને, પ્રેમ રસ પીધો રહી; પેપાની
ભગતી વધારી રે, એરે મદ્યો ર કટકા કાગળ મેતા નરસીયે
લખ્યો રહી, હરી આવી હુડીયો સકારી રે; કુંવર ખાઈનાં જોદી
માંમેરાં પુર્યાં રહી, જોઈ રહી નાગરી સારી રે; એરે મદ્યો. ૩
જોગ ધારી વાલા વન દુગર ફરીયા રહી, દાળસદે કને આવ્યારે
લાવો દાળસ ખાઈમારે દુધડાં પીવાંજી રહી, અડધાં પીને વધા
યાં રે; એરે મદ્યો. ૪ દરસણુ કારણે દાસ રીસાયો રહી, આપે
દુગરડે આવ્યા રે; ઝાઝી સી ધુણી જોઈ સનમુખ ઉભા રહી,
હરજી મનાવી લાવ્યા રે; એરે મદ્યો. ૫ માત કાસીખાઈ
ગરૂ મળ્યાં પુરાં રહી, અલકની રચના દેખાડી રે; દાસ હ
રગોવનને ટેવ પડી છે રહી, ભગતી લગાડી મુને સારીરે
એરે મદ્યો. ૬

॥ ગરૂ માતાજી કાસીખાઈનું ભજન ૧ ॥

આરાધે મા આવી ઉભાં રહે હાં, ભજે ભવ દુખ ભાગે

છે; ઢાટી જનમનું હોય અંધારૂં, ધડી ઝકમાં કાપે છે, ધન કાસીમા નામ પવીતર; આ જુગમાં મહેમા મોટા ગરૂ નામની સેવા ધર જેને, રામ દેહ નાંમની થાઈ જોતો હોજી. ૧ પર દુ ખીયારાં પર ઉપકારા, માતાજી તમે ધણુ જીવો; કામા હાથ માં સત ધરમજીને જમણા હાથમાં છે હીરસો. ધન કાસીમા. ૨ ગાંગ પરગાંમનુ આવે દુખીયાડૂ હા, સઉની ખખરો રાખો છો, કહેરે ભાઈ તારા દુખની વારતા, એમ કહીને બોલાવો છો; ધન કાસીમા. ૩ દયા લાવીને દુખ ટાડ્યાં હા, અનેકને માયે ઉગા રયા, ભારે સાહેરીયમાં દુખી રહેલા; તેની ખાંડયા પકડી તાર્યા ધન કાસીમા ૪ અનેક સુદ્યાને મારગે ચડાવ્યા હા, જપ માળા નું નામ લીધું; નુગરાને સુગરા કરી બેસાડયા પરદુખ ભજન નાંમ કીધું ધન કાસીમા ૫ સરતી વરતી જીવે સરવની હાં, ભ લી સીખામણે આપો છો, રાંમદે નાંમની સેવા કરો છો, રામ દે ભજનમાં નીત, રહો છે. ધન કાસીમા ૬ દાસ હરગોવન ક હે કર જોડી હા, સરવે મંડલી સાંભલજે, હેવા કાસીમા ભગ વતીનાં વારંવાર દરસણુ કરજે. ધન કાસીમા. ૭

॥ રામદેજી મહારાજનું ભજન ॥

અધર તામ્તપર આપ ખીરાજે હા, સઉને દરસણુ આ પોછો; અંધીવાંનની બેડીયો તોડી, રામ દુખીયાનાં દુખ કાપો છો, વારીવારી મારા રાંમા ધણીની તમારા નામને બલીહારી; દેસો દેસમાં ગીત ગવાઈ, પીર પચરંગી નેજાધારી હોજી. ૧ ધણીના દેવળમાં વાજાં વાગે હાં, વાજાં વાગે બહુ રાગી, આવી હરીજન ભજ એમને જીવી જતી સુરતાંલાગી. વારીવારી ૨ આ જ ધણીનું પરતક્ષ પારખુ હા, ગાંમ દેવળ થાપે છે, અનેકને પ કહો અનેકને દરસણુ ધણી રામદેવ આપે છે; વારીવારી. ૩ પળે સમરીયેને ધડી આરાધીયે હા, આઠ પોર જાણે જપ જપી યે, રોજને રોજ જાણે દરસણુ કરીયે, બાધી ઉમર જાણે ગુણુ

ગામ્યે વારીવારી. ૪ કાસીમા પરતાપ ગાય હરગોવન હાં. ગ
રૂની કીરપા થઈ ભારી, અનંત ઢાટના ઉગડ્યાં તાળાં જ્યારે કું
ચીયો દેખાડી. વારીવારી. ૫

॥માતાજી કાસીઆઈનું ભજના॥

સરસ્વતી માતાને સમરીયે રેજી; વ્રાયું ગરજીરે પાયરે;
કાસીઆઈ ગુજરાતમારે જી આજ મોટા મેમાયરે, ભક્ષા ભક્ષા
કાસી મા સતીરેજી મદ્યા પરમાંજીરે પુરો પડછો રાંમાપી
રનોરેજી. ૧ સતીયે વાયક મોકલ્યાંરેજી જ્યાં છે દેવ સભાયરે,
સંકર આળ્યા કમ્પાસથીરે જી એમની જોંદે ભ્રમાય રે. ભક્ષાં
ભક્ષાં ૨ જોગી મુની અને દેવતારે જી સુરાં પુરાં સતીરે, હા
ક વાગી હનમાંનતીરે જી, આળ્યા ગણપતીરે, ભક્ષાંભક્ષાં ૩
રાંમદે રણુજનો રાજીયોરે, ઘડ પોકરનો પીરરે માતા મેલ
દેણુનો ખાગકોરે જી; અજમલનો કુવરરે ભક્ષાંભક્ષાં ૪
ખાઈયે સમાગમ આચર્યારે જી, કરતા દેવ વીચારરે; ચૈદ
લોકની વારતારે જી, કથ્યુ ગ્યાન આપારરે. ભક્ષાંભક્ષાં ૫
પાટ માંડયો પરમેશ્વરીરે જી, જાગી જોતો તે વારરે; દેવના
હુંહુંભી વાગીયાંરે જી, વરત્યો જોજોકારરે, ભક્ષાંભક્ષાં ૬
દેવ ઉડીને ઉભા થયારે જી, સતી આપે રજાયરે; ખાઈયે મા
હારાજને ભોળવ્યારે જી, તમે રહોને સદાયરે. ભક્ષાંભક્ષાં. ૭
રામદે કહે હુંતો આંધ રહુંરે જી, સતી બોલ્યાં ખરૂંરે; આઠ
પોહોર ચોસઠ ઘડીરે જી, પ્રભુ સેવા કરૂંરે. ભક્ષાંભક્ષાં ૮ દયા
કરો મા હુંગરોરે જી, ધરમ કેરી ધજાયરે; સત કરો મા સેરડોરે
જી, ભક્તી કરો ભંડારરે. ભક્ષાંભક્ષાં ૯ દુખીયુ નથી કોઈદે
સમારે જી. કરી સુખીયાંની પેરરે; તુગરૂ નથી માને આંગણુરે
જી, ભરીયું સુરગરાનું શેહેરરે. ભક્ષાંભક્ષાં ૧૦ દાસ હરગોવન
ની વેનતીરે જી, ભગતી દેજો સદાયરે; સંતાને શરણુ રાખજોરે
જી, ગરીબાંની છો માયારે. ભક્ષાંભક્ષાં ૧૧

॥ ગરૂ કાસીમાનું ભજન ॥

ગ્યાન તો બતાવનાર તાનતો ચડાવનાર, બુધ આપનારા
માત બહુ સારી; ગુજરાત ખાંડમાં ગેબી નગારૂ, મા દયા ડંકો
વગાડનારી. આજ તો જુગતમાં ગરૂ કાસીખાઈ, મારે એમના
વીના દુજી નથી કાઢ, દસતો અવતાર જીવે ધર્યા દીને નાથ તા
રે રામદે નાંમને રહ્યો મોહી. ૧ તેજ તો તપે જગું નામ તો
ખપે, માનુ ધ્યાન તો અખાંડ જણે એક તારી; જોતાંના જણાય,
કાંઈ પાર ના પામાય; જણે ભાવનો ભગતમાં દીન દયાળી. આ
જતો જુગ ૨ સુરત નુરતની સુરત બનાઈ મા. ખરા ખાંડા ૫
૨ ખેલનારી, સતને ધરમદો ધર્યા છે આયુધમાં; કાળ જુગતને જી
તનારી. આજતો જુગમાં. ૩ જોતનો સમોજેઈ ચડાવે સમાતમાં,
દેવ દેદારને દેખનારી; ચઉદ બ્રમાંડમાં રમતાં ફરેછે મા, ચાર
જુગનું ભાખનારી. આજતો જુગત ૪ પ્રેમ જરણાનાં વેમાંન
ચડી મા જઈ મુગતીને મળનારી, ગંગા જુમનાં કાસી કેદારકા
મા, માહા તીરથમાં ભળનારી; આજતો જુગતમાં. ૫ આપના
ચેલાને એક આસરો તમારો મા, ભવસાગરમાં તારનારી; દાસ
તો હરગોવન ગુણ તો તમારા ગાય, સંત સાધુને પાળનારી. આ
જ તો જુગતમાં. ૬

॥ ગરૂ કાસીમાનું ભજના ॥

ગુજરાત મધે એક ગામ મેસાણાજી સતીકાસીખાઈ રહે
છેરે વીર, પુરવ જનમની એમની ખેડ વખાણજી; ખેડે તે ધ
ણી મારો આઘ્યારે, ધ્યાન ધરૂ તો રામાંપીરનુરેજી, સતના સં
ગે આઘ્યા મારા રાજ રે ભલે પધાર્યા અજમળના કુવરેજી ૧
જેઢી રામા પીર રણજીમાં જાણ્યું જી, જતું પડશે જરૂરે, વીરા
મારા ભાઈરે વીરમદે આપણા ધોડીલા સણગારોજી, આપે થ
યા અસ્વારીરે. ધ્યાન ધરૂ તો. ૨ ઉઠો ઉઠો કાસીખાઈ રામદેજી આ
ઘ્યાજી ખાઈયેતે જોડયા હાથરે, હાથરે જોડીને સતીજી સેવાયો

આદરીજી, પરગટ જોતો જગીરે ધ્યાન ધરતો. ૩ કાસીખાઈ ક
હે છે વાકા સાંભળોરે જી, નીતનીત દરસણુ દેજો રે; દુઃખીયા
રા આવે તમારા નામ જણીજી, તેની તો લીડો ભાગજોરે; વ્યાં
ન ધરતો ૪ રીજ્યા રામદેજીને લીડયો ગણી ભાગીજી, ધણુક
ઉતારયા પેલે પારરે; કાસીખાઈનો ચેલો સત ગાય હરગોવનજી,
મુખના સાગર વરસાવ્યારે. ધ્યાન ધરતો. ૫

॥જન માતાજી કાસીખાઈનું॥

કાળ કરોધ માર હઠાયા, મોહ મુમતાકુ છોડ દીયા સુ
રત નુરતકા પેરા મેડ્યા, રામ નામ રખવાળ કીયા. માતકાસી
મા બેઠાં સમાતમાં, દરસણુ કરો સહ ફરી ફરી, મનના મનોરથ
પુરા કરસે મા, પરસન જોને રણુજનો ધણી. ૧ ધરમ નામકા
ઢોલ બનાયા, દિયા નામકા ડંકા દીયા; સત નામકા લીયા સ
તારા; ભાવ નામકા ભજન કીયા. માતકાસીમા. ૨ રાંમોપીર ૫
રસન થયા, જ્યારે દેવી હસે નરમળમતી; જવાં ગંગા જવાં જી
મના, એવાં કાસીમા સતી, માતકાસીમા. ૩ ગોકુળ જય મથુ
રા જય, પૈસાદાર દોઈ લેશે ભલાઈ, ગરીબને ધર આગણે તીર
થ, સાચુ દરસણુ કાસીખાઈ. માતકાસીમા. ૪ પુરા ગર જ દોઈ
પાયા, એડી વારતા સેજે જડી, દાસ હરગોવન ગુણુ કાસીમાના
ગાય, પરસન રામદેવ સાચો ધણી. માતકાસીમા. ૪

॥ શ્રી રામદેજી માહારાજનું ભજન ॥

સંત કારણ અવતાર લીયો, નીજ રામ હજોધાનો રાઈ;
પીતા દસરથ ઘેર પધાર્યા, ધન કૈસડ્યા માઈ; સંત દોઈ રામ
ભજોને મેરા ભાઈ, રામ ભજોને મેરા ભાઈ સાધુ દોઈ; હરી
ભજોને મેરા ભાઈ, જનકપુરમાં જનક ઘેર જઈ; ધનુષ લીયો
હઠાઈ, સતી સીતાનું સત રાખીયું; લાવ્યા જનકી ચાઈ. સં
ત દોઈ ૦ ૨ સમુદ્રમાં પાયજ ખાંધી જઈ, લંકામા લાય લગાઈ;
જીધ કરી રાવણને જીતીયા, ઇંદ્ર રહયા વધાઈ. સંત દોઈ ૦ ૩

સહ દેવપર રોજ્યા રામજી, જીગત વાણુ વરતાઈ; નવખંડમાં
કરી નામના, જગી જોત સવાઈ. સંત કોઈં ૪ માન કાસીઆ
ઈ ગર હમારા, પુરણ કરી કમાઈ; દાસ હરગોવન કરે વીનંતી,
ગુણુ નાથના ગાઈ. સંત કોઈં ૫

॥ ભજન બેવાર બોલવું ॥

અખીલ ને ગુલાલ કેવડા મેં કીયાં, કેસરને ચંદન દુલ્લડાં
લેકીયાં; મેલીદોને લાજ શરમાશા કામની, આપો એક તારો જ
પુ નીજ નામને. ૧ એક બાજુ રહી નેતરવાયુ દોળતાં, એક બા
જુરહી હરજી જસ બોલતા. મેં ૨ જ્યારે એક તારા રણુજમાં
વાગસે, ત્યારે ધણી રામો નીદ્રામાંથી જાગસે. મેલીં ૩ જીવો
માહારાજ દીવસ કેતા ચડયા, પુરા પુરા સંત આવી બારણે ખ
ડયા. મેલીં ૪ રીજ્યા પ્રભુ કેવા પ્રેમના પાટથી, લલા પડ
છા પુર્યા લગતને માટથી. મેલીં ૫ ગાય હરગોવન કાસીમા
પરનાપથી, નેતરનો સ્વામી સંતાની લીડો લાગસે. મેલીં ૬

॥ ભજન: ॥

બાગક રૂપે રમતાં વાલાજી, વાંણીડાને પાળયોરે; બુડતાં
વાણીયે સમરણુ કીધું, બુડતા ઝાઝ તાર્યા, અજમલના કુવરજી,
પીરજી પોકરના પાદશાયે રામદે રણુજના રાય, પડછા દીયો
તો ધણી મારા લાયુ તમને પાય, મારી અરજ સુણુજેજી. ૧ સે
તલો ઘોડો શણુગાર્યો વાલાજી, ઘોડીલે લુધર માળરે; નવ લખ
ની હારો હાલી; એકીલો અસવાર, અજં ૪ ધરમ ધજ્જરકે વાલા
જી, પુન્યની ખાંધી પાળરે; દુખીયાં સુખીયાં પારે આવે, લીયો
છો સંભાળ, અજં ૩ લગવો ભેખ ઘોર્યો વાલાજી, નકળંગ જો
ગી રાજરે, પાટે પીરાંજીનુ બેસણુ; લલાં ગ્યાંન ચલાવ્યાં. અજં
૪ સોનાની સમાતો વાલાજી, રૂપા કેરી ઝારીરે, ત્રાંખા કળસ થા
પન દીધો, સોભા બની સારી. અજં ૫ અગમ ખેલ સાચો
વાલાજી, કળાનો નાવે પારરે, કીરપા કરી ઉધેડયું એનાં ઉધ

હયાં દ્વાર. અજ્ઞાન કાસીઆઇ ગરૂ છે વાલાજી, એમને થાજે વ
ઈકુંડ વાસરે, દાસ સરગોવન કહે કરજોડી, મુને તમારો વીસવા
સ. અજ્ઞાન ૭

॥ શ્રી માહારાજનું ભજન ॥

વાલાજી માહારા કંકુ મેઘ્યાં છે ગોળી, કેસર કરતુરી પ
ણ છે થોડી; ખીજ ચોખ્ખીયારે લીધા ખોળી; હો સાંમળીયા
વાલારે સાંમળીયા વાલા, આવજો રામદેરે તમસું દહે લાગીં
૧ અખીલ ગુલાલ લીયો છે મુડી. ડભરો ઢેવડો રહયો આપી;
કુલ હાર લીયાછે. ગુંથી. હો સામં ૨ હે વાલા પેરણ પીતાંખર
ધોતી, જમો મુગટ સાલ છે મોહોટી; હીરા હારછે રે સાચાં મો
તી. હો સાંમ ૩ હે સીરો પુરીને સેવ સુંવાલી; ખાજ જલેખી
પુરીયો ખારી; દુખપાક ને ભજ્યાંછે ભારી. હો સામં ૪ દુધ
સાકરીયાં કીધાં ભેળી, માંહી ખાંડજ નાખી છે થોડી, હે વાલા
ભાત લેજો એની જોડી. હો સામં ૫ હે વાલા જળભર્યા રૂપા ઝા
રી, પીતાં કાયા થાસેરે તાડી; જમો જમો દેવજ મોરારી. હો સા
મં ૬ હે વાલા એલચી લવીંગ સોપારી, તજજવંત્રી મુંગીભા
રી, ઝાઝા પાનની ખીડીયો વાળો. હો સામં ૭ હું તો માત
ને તાત તમને જાણુ; વાલમ વાલમ કહીને વખાણુ, મારા ઇ
રટદેવ તમને માનું. હો સાંમં ૮ સંવત ઓગણી શાલ છે બેતા
ળી, આસો સુદ પાંચમ શનીવારી, સદા સરણે રાખજો ગીર
ધારી. હો સામં ૯ ગરૂ કાસી આઇ સરમથ માજી, એમને કી
રપા કીધી છે ઝાજી, દાસ હરગોવન થાય છે રાજી. હો સામ ૧૦

॥ ભજન. ॥

ખાળાપણની વારતારે, સાંભળજો શાક્ષાત; સોનાનાં સો
ગટાં ને હીરલાના પાશા, માંડયો ત્રણ પાશાનો પાટ રે, ભાઇ રે
વીરમદેહીરે; આવો આપણે રમતો રમીયેરે, જને ભોમી થાપી
રે; આકાશને અધર રાખ્યો, વાલમ વાળારે તમને ભજે જગત

ખાંધુ. હો વાલમ. ૧ હે રમવાની તો ધણી લેયોજ લાગી,
ચહુનું બે બંધવને શુર; જાનું વળતુંરે સહ જોવા ઉભુ ર
હયું, સભા ભરાઈ ભરપુર; ક્યાં બ્રમા માહેસ્વર રે, જોઈ રહ્યા
વધમાન ચડી; જને. ૨ હે માતા મેલણદેને પીતા છે અજમલ,
થઈ રહ્યાંરે ઉદાસ રે; ક્યાં આપણા રામદેને ક્યાંછે વીરમદે, એ
મ જોયા કરે ચોપાસ રે; એવી ભાળ્યો આવી રે, આવ્યા મોર
મુગટ ધારી રે; જને. ૩ હે માત કાસીબાઈ ગર હમારા, કડણા
કીધી ધણી હરગોવન પર, કીરપા કરીને આલીછે ચંતામણી રે,
મુલછે અમુલ રે નાંમ છે રામો ધણી; જને. ૪

॥ ભજન ॥

હે જ્ઞાને તારીયા ને જ્ઞાને આધારીયા. જ્ઞાને ઉતાર્યા પેલે પા
ર; ધનો પીપો રોહીદારા કુઓ, મીરાબાઈ નીરધારરે; નરસી
મેતા કેવારે, પેહેલાદનાજ જવા; ધર્મ ધજ તમ ધેરરે, નેજા ધા
રી નામ ખરૂ, હો નાથ નવખંડમારે; પ્રગણુ પીરાં તણુ હોજી.
૧ માલદે રૂપાદે તારાદે હરચંદ, ગોરખ ભીમ કબીર; જસણ
તોળાદે સવરી ધરપતા, પાંચ પંડબા વીરરે. ધરમ૦ ૨ સગાળ
સાને સતી ચંગાવતી, સુદામા વીંદુર ભગત ભલીક્ષણ; નેમો ને
હેમો તુળસીદાસને સુરરે, કુંભોરાંણો કહીયેરે, લીલળદે સાથે.
ધરમ૦ ૩ માહારાજ મુગટરામ ભાડીરે હરજી, સતી તો દાળ
લબાઈ; કાસીમા પરતાપ ગાય હરગોવન, ખુશ કરીછે કમાઈરે;
આગણુઆળી મળીયાંરે, ભવસાગર તરીયાં. ધરમ૦ ૪

॥ ભજન ॥

દુવારકામાં ધામ બંધાણા ગોકુલના વાસી, પંડરપુરમાં
આપ ખીરાજ્યા ડાઠોર અવીનાસી; મારો નાથ આવ્યારે અજ
મલ ઘેરથીરે, મારો પ્રભુ પધાર્યા માડવાડથી. ૧ અયોધામાં અ
વતર્યાં, ને રણુજમાં રમીયા; પોકરના તો પીર થઈને જ્ઞાની પુ
રસને ગમીયા. મારો૦ ૨ શ્રીનાથમાં છબી તમારી, જગનના

થમાં જ; નામ તો અનેક ધરાવ્યાં, ધણી તો એનાએ. મારો ૦
૩ માત કાસીબાઈ ગરૂ થઈને, અખંડ જોત દેખાડી; દાસ હર
ગોવન કહે કરજોડી, ભગતીને બક્ષીહારી. મારો ૦ ૪

॥ ભજન ॥

માતા મેલણદે ને પીતાછે અજમલ, માતા મેલણદેને
પીતા છે અજમલ; બાલુડા રામદે રમાડયા, જીયે પીર રામદે
રણુજનો રાજ, તમને દેખ્યા ભોળા માહારાજ; જીયે પી
ર રામદે રણુજના રાજ. ૧ સોના રૂપાનાં બાંધ્યાં પારણાં,
હે સોના રૂપાનાં બાંધ્યાં પારણાં; અલખેલોજી જીલાયા; જીયે. ૨
લીલાને પીળાં આટ્યા રમતીયાં, હે લીલાને પીળાં આટ્યાં રમ
તીયાં; હીરલાકા પાશા ઢળાવ્યા; જીયે. ૩ પેર્યાં પીતાંબર ધર્યાં
અંગવા, હે પેર્યાં પીતાંબર ધર્યાં અંગવા; જરીયું કીટાપી સોહાવ્યા,
જીયે. ૪ લીધી ગેડીયો ને રમવા સધાર્યા, લીધી ગેડીયો ને રમવા
સધાર્યા; ભગવાને લેખ ધર્યા, જીયે. ૫ સુરા સંત કોઈ કરે સેવા
યો, સુરા સંત કોઈ કરે સેવાયો; સુંગરા ઘેર પુજ્યા; જીયે. ૬
કાસીમા પરતાપ ગાય હરગોવન, કાસી મા પરતાપ ગાય હરગો
વન; પુરે દરસન ગાયા. જીયે. ૭

॥ ભજન. ॥

દયા ડાંડી લાવ આતમ; હેત નાથજી હાથજી; સતનાં કર
છાખલાં રે, હે સતનાં કર છાખલાં રે; પ્રેમ પાંગરા બાંધ, જીવો
એક નામનો આધારજી, નામનો આધાર જાણે સંત કોઈ હુસી
યાર; પુરા ગરૂનો પરતાપ. જીવો. ૧ ભાવ દેરા જોખ લાવી,
સુરતારી છાપજી; વાંણી રૂપે વણજ કરજે, વાંણી રૂપે વણજ
કરજે; ધરમ રૂપે આપ. જીવો. ૨ ગાદી તકીયા મંજરા એક
તારા દુકાનજી, જ્ઞાનની કર ગણતરી; જ્ઞાનની કર ગણતરી, સ
જ્ઞ રૂપે ગરાગ. જીવો. ૩ ચેતન દેરા ચોપડા, નેઝરણા દવાતજી;
ખેમા લેખણ કર ધરી, ખેમા લેખણ કર ધરી; નરભે નાંમુ મો

૩. જીવો. ૪ ગાદીપતી ગરૂ હરગોવન વાણોતરજી, શેઠ કીધો
શામળો; હે શેઠ કીધો શાંમળો, એમાં લાલજે અપાર. જીવો. ૫

॥ ભજન ॥

ગણેશ સુંઠાળાને સદાય રૂપાળા, ગુણ ગરૂના ગાવું હોજી;
મહારાજરે મને મનખોરે આદ્યો ત્યારે; ભલા ભાવથી આવું
હે નજર કરો મારા ધેગા ધણી; તારા દેવરાનાં દરસણુ પાવું, હે
જી હુકમ કરો ધણીઆવું હજીરમાં, તમ ચરણાને વધાવું. હે ન
જર કરો મારા ધેગાધણી, તારા દેવરાનાં દરસણુ પાવું. હેજી. ૧
ચરજ સાંમળ મારી આજ અજમલના, સંત ગાલે એમ ચાલુ
હોજી. રામા ધણીનો મેળો ભરાય ત્યારે, નમેણુ કરતો હાલું હે ન
જર. ૨ દુર પંથમાં આવે ઉતારા, વાં નેજ રોપાવું હોજી; જ
ગે સંત ધણીયાંનાં ગુણ ગાય, ત્યારે સંખ ધડીયાલ બજવું હો
જી. હેં ૩ ઘટખોરાને સીતળ છાયડી, વામ કામ ઠેરાવું હેજી;
મુઠી મીસરીયે ધણી આગે ધરૂ, ત્યારે પીરજીનાં પારણું જીલ્લાવું
હેં ૪ અખંડ રૂપ ગરૂ બાળનાથનું, સત ગરૂ સમરણુ સાચું હો
જી. તું વેર મળેને જ્યારે તાંતીજ ખાંધે, તારે પેલું કામ થાય
પાકું. હેં ૫ ગામ રણુંજનું ખાનું પુજવા, એક પગલું ધડાવું
હોજી; રૂપા નાણુ લઈ ઝારીયોમાં મેલું, ત્યારે ધણીઆગે ધુપ
ધરાવું. હેં ૬ ઉલટ સુલટ નીર નરમળ ભરીયાં, રામ સા
હેરમાં નાવું હોજી; કાસીમા પરતાપ ગાય હરગોવન, દરગાયે
સીશ નમાવું. હેં ૭

॥ ભજન ॥

ગરૂ તમે માત ને તમે તાત છોજી, તમ ગરૂયે મારૂ દલ
ખુધ્યું, મહારાજ મને મનખો આલીયોજી, ત્યારે ધણીયે તન
મન સુધ્યું; ભલારામસા પીર ઓલીયાજી, તમ દરગામાં તેજ
ભાલ્યું; પરભાતે લીજ નામ સાહેબ રોજી, એણી વાટે થાયે અ
જવાળું, ધન જેનું ભાગ્ય ધણી શું ધાયોજી. ૧ ગરૂ અખંડ

ધ્યાન એક તાર બનાવ દો જી, સમરણ કરવાએ તમા
માર; ગર જ્ઞાન ગુણ ને આલો ગરીખાઈજી, એટલુ ચેતવો હમા
ર; ભલા. ૨ ગર ફરી ફરી અવતારનાં જોઈયેજી, આ મનખાને
સુધારો; ગુર ગુજરાતીમાં ભાવ ધણેરોજી, આવી પીરાંજી પધા
રો. ભલાં. ૩ ગર ભજુ ભજુ અજમલના તનનેજી, આવી પીર
પડછો દાખો; સતગર આવી રૂઠો શબ્દ બતાવોજી, સદાય ધ
ણી સરણે રાખો. ભલાં. ૪ ગર માત કાસીખાઈ ગર હમારાજી,
જેને બુધ આપી સારી; ગર દાસ હરગોવન ચેલો તમારોજી; ગુ
ણ ગાવા માગે દાહાડી. ભલાં. ૫

॥ ભજન ॥

શું કરસે તારી માયાને મુડી, શું કરસે હલકાઈ; શું કર
સે તારી મળ કબુધી, શું કરસે મુમતાઈ; રૂડા રામદેને ભજો
મેરા ભાઈ, કરી દ્યો સંતા સાછેરે સગાઈ; થાસે સરગ ભોવનમાં
ભલાઈ, રૂડા રામદેને ભજો મેરા ભાઈ. ૧ શું કરસે તારો કટમ
કબોલો, શું કરસે પીતરાઈ; શું કરસે તારા ધરકી તરીયા, બુતી
બુતી લેશે ખાઈ. રૂડા. ૨ શું કરસે તારી કાયા નુંગરી, શું કર
સે અકડાઈ; શું કરસે તારી દેઈયો વધારી, શું કરસે અતુરાઈ;
રૂડા. ૩ અંત સમે જ્યારે ખાંધી લેવાસે, રોશો ધણું પસ્તાઈ;
કાસી મા પરતાપ ગાય હરગોવન, રામ નામ દ્યો ગાઈ. રૂડા. ૪

॥ ભજન ॥

તાળ લાવો પખાજ લાવો, લાવો એક તારો સાઈ; રામ
આપણો વીરમદે જોનો ભાઈ, સાહેબ આપણો વીરમદેજોનો ભા
ઈ; પ્રભુ આપણો વીરમદેજોનો ભાઈ. ૧ કંકુ લાવો કેસર લાવો,
કુલડેથી દ્યોરે વધાઈ. રામ. ૨ સંત તેડાવો ને બેડકા કરાવો,
શબ્દ લેજો ઉલટાઈ; રામ. ૩ સુખેડી બનાવો ને પાળ ધરાવો
વેંચી લેજો વરતાઈ; રામ. ૪ કાસી મા પરતાપ કહે હરગોવન,
રામ નામ દ્યો ગાઈ. રામ. ૫

॥ ભજન. ॥

નવા ઘડાનાં ધીરે મોકલજે, ને દુજે રવાનો ગોળ; બં
ગાલ દેસની સારી જોઈને, લાવો બંગાલી ખાંડ; આજ મારી આ
પટીયે, આવોરે અજમલના રામાજી; જીજી આપટીયે આવો
રે, અજમલના રામાજી. ૧ દેસો દેસનાં કંદોઈ તેડાવો, ને ભલાં
પાટો પકવાંન; સાધુ સંતને દેવાં નુતરા, ખીજાં જમાડવા ગામ.
આજ. ૨ જમણ ઉપર જોઈયે દક્ષણા, એનોજ થાયછે ભાવ, બ
રાણુપુરી લાવો પીતાંમર; એ આપવાનો લાવ. આજ ૦ ૩ સાંજ
પડેને સઉ જમીજ રહેસે, ને થાસે આપણું કામ; સાધુ સંત
તો લેશે સતારાં, ગાસે તમારાં નામ. આજ ૦ ૪ સંત સાધુ સ
દાય તમ ચરણે, દેજે વર્ધકુંઠ વાસ; કાસી મા પરતાપ ગાય હર
ગોવન, સદાય તમારો દાસ. આજ ૦ ૫

॥ ભજન ॥

દેવજમાં રામદે ખીરાજ, લક્ષ્મીજી વાયુ ઢોળે; દેવતાયો
નાં આસન ઢાળ્યાં, છડીદારો જ યોલે; આજ બધી ભરી સભા
યો જ્યારે, રાજ રામદેવને ત્યાં. ૧ બ્રમાને સાવત્રી આબ્યાં,
શંકુનાથ પારવતી; અંજની સુત હનમાંન પધાર્યા, ઇંદ્રને ઈંદ્રા
રાણી. આજ ૦ ૨ ચંદાય સુરજ નવલખ તારા, આબ્યા શાત
શાહેર; કુલ ગ્રાડની કુલી વાડીયો, ડમરો ને મરવો રે. આજ ૦
૩ ગવરીનંદ ગણેશ પધાર્યા, વાગ્યાં તાળ પખાજ; આકાશમાં
થી આવી અપહરા, નઉતમ થઈ રહ્યા નાય. આજ ૦ ૪ મે
વાડને માડવાડ બાધી, ગુજરાતી ગુણવાંન; કાસીમા પરતાપ
ગાય હરગોવન નવાં ચડ્યાં નીશાન. આજ ૦ ૫

॥ ભજન ॥

રામદે વીરમદે બે બાઈ ઘોડે ચડ્યા, ઉતર્યા રામ સાહે
રીયાની પાળકે. હેલો. હેલે મારો સુણજે રાજ દરગામે, શાહેમ
સુણજે રાજ દેવરામે. ૧ બાબારે સંભાતો સોને મડી, રાજ્યાં

પાડી રહ્યાં પોદારકે, હેલો. ૨ કાંઈ સતી સંતાંનાં ટોળા મળ્યાં,
દરસન આવે વરણુ અઢારકે. હેલો. ૩ રામદે ભલા પડછા પુરી
યા રાણી નેતરદેના કંથકે હેલો. ૪ ગામ રણુજને ગાંદરે, વાગે ન
ગારાંની ઠોરકે, હેલો. ૫ અમને કાસીખાઈ ગરૂ મળ્યાં, હેતે
હરગોવન ગુણુ ગાય કે. હેલો. ૬

॥ ભજન ॥

સરસ્વતી માતાને સમરીયેરે, ગવરોનંદ ગણેશ; ગાવું દ્વા
રકાંના નાથને, પોકર કર્યો પરવેશ. અજમલ ઘેર આનંદ હુવાજી.
૧ રાંમદે પારણીયામાં પોઢીયારે, વીરમદેજી છે જ્યાં; માતા
મેલણુદે દાસી મોકલે, કુંવર લાવો ને આંય. અજ. ૨ દાસી પા
રણીયામાં જોઈ વળ્યારે, રમતા દીઠા બે બાળ, ઢોને લાવુંરે માતા
માહરા; ઢોની લઉરે સંભાળ. અજ. ૩ માતા મેલણુદે રાજી થ
યારે, ખાઈ મારે એક હતો; જવોરે દાસીરે ઉતાવળાં. રામાજીજી
નેકહો. અજ. ૪ દાસી-લાવ્યારે વધાંમણીરે, અજમલ આવ્યા
છે ધાઈ; આરે દ્વારકાંના રામજી, એમને દયોરે વધાઈ. અજ. ૫
સાકરો વેંહેંચાણી સારા સેહેરમારે, રાજ દે ઘણાં દાન; જયક
જનતો સંતો કીયા, દેવ જીવે વીમાન. અજ. ૬ મંડપ ભરાયો
કુલડેરે, ડમરો મરૂવોછ જહ; જય જીઈરે ગુલાબનાં, ચંપો કે
વડોને કેળ. અજ. ૭ સીંધાસણુરે રત્ન જડયારે, ખાંધી હીરાની
હાર; કુમતડારે ફરૂકીયાં, ફરતી મોતીની હાર. અજ. ૮ કનક
નાં તોરણુ ખાંધીયારે, ઉડયા અખીલ ગુલાલ; સંત સાધુરે છડી
દાર થયા, હરીજન ગાય વારંવાર. અજ. ૯ દીનદીન પ્રતે મો
ટા થયારે, ભણ્યા ગણ્યા હુંસીયાર, રાંમદે વીરમદે જોડે રમે;
ખેલ ખેલે અપાર. અજ. ૧૦ સોગટાં રમતાં તારીયારે, ઢોપતા
ઢેરાંરે જાઝ; ગેડી દોડે દઈત મારીયો, પ્રગટ થયા માહારાજ. અ
જ. ૧૧ માગું આવ્યું માહારાજનુરે, ખારી પાટણુ ગામ; હા
થી ધોડાને રથ ઘણા, સણુગારી છે જાન. અજ. ૧૨ આર ચોધ

ડોયોં વાગીયારે, વાજ વાગ્યાં છતરીસ; સોળ કળા ધારી શાય
બો, લક્ષણ બતરીસ. અજ. ૧૩ ખારી પાટણ રચ્યો માંડવોરે,
ગવાય વીવાની પેર; રાંમદે પરણીને ઉઠીયા, લાવ્યાનેતરદે ધેર.
અજ. ૧૪ ખાર વરસ એમ થઈ ગયાંરે, રામે લીધી સમાત, બા
ળનાથ ચરણે આવી રહ્યા, તણ લોકનો નાથ. અજ. ૧૫ મેળો
ભરાયો માહારાજજીરે, થાપ્યો રણુજનો ધાંમ; ગુજરાત ખંડ
માં, ગામ ગામ નકળંગનો મુકાંમ. અજ. ૧૬ માત કાસીઆઇ
ગરૂ મળ્યાંરે, હરગોવન ગુણ ગાય; સંત સાધુરે સુરા સાંભળો,
અલકનો મહીમાય. અજ. ૧૭

॥ ભજન ॥

માતા મેલણદે તો લાડ લડાવે મારા ધણીને, પીતા અજ
મલ લાવો લીધો રેજી; જનેશેવ્યા રામે રાજ કુવર ધણી ખંમા,
એને મળ્યા અજમલડાજી. ૧ વીરમદે સરખારે બંધવ શોભે મા
રા ધણીને, દાદો તે રાવ તરણ સીરેજી. જને. ૨ હરજીજી તો
અમલ લાવી લાવી, આપે મારા ધણીને; માલદે મેઠાઈયો વેંચે
રેજી. જને. ૩ નવસેં નવાણુમાં ગંગા નવરાવે મારા ધણીને,
રૂપાં પીતાંમર આવે રેજી; જને. ૪ દાળલ આઇતો દુધડાંલાવી
લાવો આપે મારા ધણીને, હરીનાં તે પાવલાં પખાળે રેજી. ૫
રાણીનેતરદે તો ચમર કરે મારા ધણીને, લક્ષ્મીજી થાળ ધરા
વે રેજી. જને ૬ તેતરીસ કરોડ દેવતો પુષ્પ વધાવે મારા ધણી
ને, હરજી ગુગળ ધુપ સેવેરેજી. જને. ૭ બ્રમા માહેસ્વર તો ધ્યાં
ન ધરે છે મારા ધણીનું, ઇંદ્ર આરતી ઉતારેરેજી. ૮ ગરૂ
કાસીઆઇયે, જોતો જગાવાં મારા ધણીની; હરગોવને ગુણ
ગાયારેજી. જને. ૯

॥ ભજન ॥

ગરૂખી સમજ્યાને ચેલાખી સમજ્યા, સમજ્યા હશે કોઈ
ત્યાગી; રામદે નામશું લેહે લાગી, પાંચ ચૌર માંહી હતા મસ્તા

ના; તે પણ ગયા ભાગી, રામદેહ નામ શું લેહે લાગી; હારે ધ
ણીના નામ શું લેહે લાગી, એના ભવની ભાવટ ભાગી; રામદે
નામ શું લેહે લાગી. ૧ ગંગા જમુનાં સરસ્વતીને જ્યાં જુગી
તો કાસી. રામદેહ અડસઠ તીરથ હોઈ જાતા, હેવા રણુજનો
વાસી. રામદેહ ૨ વેદ વંચાઈ રહ્યાં પુરાણ ગવાઈ રહ્યાં, શાસ્ત્ર
રૂડાં રાગી. રામદેહ ૩ પાર પંથ ખટ દરસન જડીયાં, જળહળ
જેતો જાગી. રામદેહ ૪ સંત સીરોમણ શુરા કહાવે, સમજ સ
વારા સોહાગી; રામદેહ કાસી મા પરતાપ ગાય હરગોવન, ભ
વો ભવ ભગતી માગી. રામદેહ ૪

॥ ભજન ॥

ત્રેહે મટાડે ગરૂ વેદના મટાડે, ને તનના સમાવે તાપ; કરોડ
ગુનેગાર જે નમે તો, પલમાં કરે ગરૂ માફ; અવીચળ સ
ત ગરૂજના નામ, અવીચળ ખીજ વારતા સેની. ૧ કાપે કયુ
ધી ગરૂ આપે સમુધી, ને દરમેથી ઉગારે; સાચે મને જે સેવા
કરે તો, યુડતાં બાવડી તારે. અવીં ૨ જ્ઞાન આપે ગરૂ આલે
ગરીખી; ને રૂડો શબ્દ સીખાવે; સાચે ભાવે જે ભજન કરેતો,
સરગનો મારગ દેખાડે. અવીં ૩ જનમ મરણના ફેરા મટાવે,
ગરૂ શીશ કરીને થાપે, કાસીમા પરતાપ ગાય હરગોવન, અવી
ચળ પદમી આપે. અવીં ૪

॥ ભજન ॥

તમે છો ધરમી મધયા, અમે છઈયે પાપીરે; તમે ભાગ્ય
શાળી મધયા, અમે તો ભીખારી રે; ભલાં કાસી માતા, જોવો તે
વો બાઈ છું તારો રે. ૧ તમે છો દેવળ મધયા, અમે છઈયે ગા
રો રે; તમેરે મેરામણ માડી, અમે જલકારો રે. ભલાં ૨ તમે
સુરાં પુરાં મધયા, હમે તો હધુરાંરે; તમે સતી સાધુ મધયા, અ
મે કર્મ કુંડારે. ભલા. ૩ તમે દેવી દેવતા મહીયા, અમે તો ધુ
વાડો રે; તમે જળ હળતી જેતો, અમે કાચો તારો રે. ભલાં ૪

તમે છે જ્ઞાની મઈયા, અમે અવજ્ઞાની રે; તમે દેવ વંસી કાયા,
અમે પાંખર પ્રાણીરે; ભલાં ૦ ૫ કહે હરગોવન, ગરૂ પાપ લાગુ
રે; ગુણ તો તમારા ગાવા, નરમળ માગુ રે. ભલાં ૦ ૬

॥ ભજન ॥

માહારો રે મનવો રામા, પાપી છે પુરો રે; ભર સમુંદ
રીયામાં બુડયોરે, મને અપરાધીને તારો; તારોરે નેજરીરે. મને.
મેહેર કરો માહારાજ રે, મને ૦ ૧ મારો રે મનવો રામા છે
નીરલાગી રે, પરધન વેલા જીવે જાગી રે; મને ૦ ૨ માહારોરે
મનવો રામા, થઈ બેઠો વેહેરી; મોહ માયાયે લીધો ઘેરીરે. મને ૦
૩ માહારોરે મનવો રામા, કરમનો કાચો રે; પર તરીયા રંગ
રાચ્યો રે, મને ૦ ૪ માહારો રે મનવો રામા, થઈ રહ્યો જીઠો;
પાંચે ચોર મળી હુટોરે. મને ૦ ૫ માહારોરે મનવો રામા,
ખોટામાં ખોટોરે, કાઈ નવ કહે એને મોટો રે. મને ૦ ૬ માહા
રો રે મનવો રામા, હરતાને ફરતાં રે; મેહલ પાણીમાં પડતાંરે,
મને ૦ ૭ માહારોરે મનવો રામા, ગાંડો ને ઘેતો રે; કાણુ ગુરૂ કરે
એને ચેતો રે. મને ૦ ૮ કાસીમા પરતાપ ગાય હરગોવન રે,
માગુ છુ નરમળ મનરે. મને ૦ ૯

॥ પાઠ ॥

દુવારકાંમાં, રામદેહ. પોકરપીર, રા. મછાડપે, રા. ધનુ
રા ધારણ, રા. કરચ રૂપે, રા. શાહેર ગાળ્યો, રા. વારાડપે, રા.
પ્રથમી લાવ્યા, રા. નરસંગરૂપે, રા. પેલાદ કારણ, રા. વામન
રૂપે, રા. ઇદ્ર કાજ, રા. ફરસુરૂપે, રા. નક્ષત્રી કીધી, રા. રામા
રૂપે, રા. અજોધામાં, રા. કર્ણારૂપે, રા. ગોકળ ભુપ, રા. બુઢા
રૂપે, રા. જગંનાથમાં, રા. બાર પંથે, રા. પંઢરપુરી, રા. ખટ
દરસન, રા. ડાકાર પરસન, રા. દસરથ ઘેર, રા. કૌશલ્યા તંન,
રા. બીબીક્ષણ કારણ, રા. પા યજ્ઞતારણ, રા. ચીત્ર કાટમાં રા.
જનકી જીવણ, રા. મારવાડમાં રા. રાણજીમાં, રા. અજમલ ઘેર,

રા. મેઝણુદે જાપ, રા. વીરમદે વીરા, રા. નેતરદે કથ, રા. જ્યાં
 સંભારી, રા. આરાધેઉભા, રા. ધર આંગણે રા. સેરી ચકલે, રા.
 વાટે ઘાટે, રા. પુજન પાઠે, રા. ગાંમ પરગાંમ રા. દેસ પરદેસ,
 રા. ઉતર દક્ષણ, રા. પુરવ પસ્યમ, રા. નવખંડમાં, રા. ચઉદે
 ખ્રમાંડમાં, રા. વાહવા, રા. દીસ્તા ભોળા, રા. અતી રૂપાળ,
 રા. ખુમ મળતા, રા. મુગટરામ બેલી, રા. સંતાંનીવારી, રા. જ
 બે થળે, રા. કુલ કળે, રા. ભજન કરતાં રા. ક્યાંન ધરતાં, રા. સ
 મરણુ જાગુ રા. ભગતી માગુ, રા. સુંદર શ્યામ, રા. રૂડાં નામે,
 રા. લીલે ઘાડે રા. પુરે પડ છે, રા. નેજધારી; રા. હધરઅસ્વારી,
 રા. સમાત સારી રા. રૂપાઝારી, રા. છેદાતારી, રા. ખહુવસ્તારી,
 રા. મોટા દીવો, રા. રમતા જુવો, રા. જોતાં હસતા, રા. હીરા
 કસ્તા, રા. આઠ પોરે, રા. રેણુ દહાડો, રા. ખાર માસે રા. આ
 ખી ઉમર રા. ગગન મંડળ, રા. દેવ દેવળ, રા. ભક્તી મુગતી,
 રા. વધકુંડપતી, રા. નીત નોખત, રા. સારી સોખત, રા. નિર
 મળ નાર, રા. અંમર ચીર, રા. ભલી મતી, રા. રૂડી ગતી રા.
 જ્યાં જુવો તો, રા. હોરી લેજો, રા. નરભેનાંજુ, રા. ઝવેરખાનુ,
 રા. ઉતમનાંમે રા. તીરથ ધાંમ, રા. સાચો સખ્દ, રા. સમરણુ
 વખત રા. પતીત પાવન, રા. હધમ ઉધારણુ, રા. પુરણુ પારણુ
 રા. તરણુ તારણુ રા. લજ રાખનાર, રા. વેહેમ મટાડનાર, રા.
 એટલુ કહિછુ, રા. સરણુ રહુ છું; રા. પુરણુ પાટ, રા. એકસેને
 આડ, રા. કાસીમા ગણે, રા. હરગોવન ભણે, રામદેહ.

॥ લેખ વીશે છંદ ૧ ॥

લેખ કરાવે રાજ, લેખથી રણવુંને ખાવું; લેખ મગાવે ભી
 ખ, લેખ રાખો આશીઆણું. ૧ લેખ મેળવે નાર, લેખ વસ્ત
 ર વધારે; લેખ કરે વાંજ્યાં, લેખ પરીવારનાં જીવાડે. ૨ લેખ
 કરાવે ધરમ, લેખ વળી કરપણુ કાવે; લેખ વીધ્યા ને હુંનર, લે
 ખ જગ નામ ધરાવે. ૩ લેખ મેળવે મીત્ર, લેખે ઉગારે દળમાં;

લેખ હરાવે હાર, લેખ દેહ પાડે પત્રમાં. ૪ લેખ કરાવે ઝેર, લેખ વળી આળ ચડાવે; લેખ વધારે લાજ, લેખ અમરીત ઉપજાવે. ૫ લેખ રાખે નીજ ઘેર, લેખ પરદેસજ કાડે; લેખ મેળવે ધાંમ, લેખ ખડુ તીરથ કરાવે. ૬ લેખ ભજને ભાવ, લેખ ગરૂ થાય પરસન; લેખ ભગતને સંત; લેખધણી દે દરસન. ૭ લેખ મળ્યાં કાસી માય, લેખ મુને ચેલો કરીયો; લેખે હરગોવન ગાય, હરીના ચરણે અડીયો. ૮

॥ છંદ ૨ ॥

જણે બધી ગત, ખખર અંતરની; જાગતી છે જોત, મલમ ધર ધરની. ૧ ધારો ધણી મન, મોટા ધણા થઈને; આવું મેલી ધામ શું કરસો જઈને. ૨ દીયો દરસન જાણી રાખુ હાથ, હવે ક્યાં જવો ગરીબોની નાથ. ૩ મારે મન ભાવ થડી કરૂં સેવા, પામું અમરીત સદા દ્રશ લેવા. ૪ રહુ ચરણે રે ગોવિંદ ગુણ ગાઈને, ધરૂં એક ધ્યાન તમારો થઈને. ૫ ગરૂં કાસીખાઈયે પીયાલા મુને પાયા, હરગોવને રામદે ગાયા. ૬

॥ છંદ ૩ જો ॥

પીર ઘોડીલા સણુગાર, આંહે વીરમદેની લાર; મુગટ રાં મની સંગાથ, આવો હરજીના નાથ. ૧ જેવો રણુજનો ધાંમ, હેવો ખંધાણો મુકામ; સુતાર ખાળચંદ, કારીગરને છે ધન. ૨ મોટી મેડીયો જડાંણી, ભલી જળીયો ભરાંણી; વાગે શંખ ધડીયાલ, ચડે ફુલડાંના હાર. ૩ જેવી તોરણની ટેક, ગઝાસ આવશે અનેક; હાંડી આપસે ધણી, તકતા શોભશે ધણી. ૪ ખાઈને કરોજે હુકમ, પુરે વેળાયે જો અન; જણે બેસી રહુ આઈ, મારે જવું નથી ક્યાંઈ. ૫ મને મદ્યાં કાસીખાઈ, સાચા ગરૂની સગાઈ; ક્યાં સેવકનાં કાજ, ધન ધન માહારાજ. ૬ મારે મોટું પડીયું કામ, ગુણ ગાવાનો મુકામ; જ્યાંછે ધણીયોનો ધામ, એવા કે કાણના ઠામ. ૭ ગાય હરગોવન દહાડી, અરજ સાંભળો હમા

રી મણુ વેલા ચડો વારી, નકળંગ નામ ધારી. ૮

॥ છંદ ૪ ચોથો ॥

રાય જનક તો નેમ ધરે; પણ રામ વીના કેમ પાર પડે;
ધનુષના કડકાર્યા; પણ સીતાજીને રામવર્યા. ૧ લક્ષ્મણજી રક્ષા
કરે, પણ રામજીનુ આયુધ ધરે; હનમાન લંકા ધેર લીયા, જ્યા
રે રામચંદ્રજીયે બળ દીયા. ૨ દર્દીત કુળનકો નાશ કીયો જપ્ત
દેવ લોકનકુ સુખ દીયો; ચઉદ લોકનકુ રાજ કર્યું; તા
રે, રામ થકી તે કુણુ બહુ. ૩ મનશા દેહીના હાથ કરે પસુ
ને અંન તે કુણુ પુરે; હંકારી હંકાર કરે, ત્યારે ઝાડને જળ
તે કુણુ પૂરે. ૪ આય તો દેવી દેવ ધરે, પણ રામ વીના કે
મ કામ સરે; આય તો નીત જગન કરે, પણ રામ વીના તે કે
ણુ તરે. ૫ ગરૂ કાસીબાઈ ખરાં, જને રામજીયે મોટાં કર્યા, દા
સ હરગોવને એમ બણે મને રામ વીના તે ઠાણુ ગણે. ૬

॥ છંદ પાંચમો. ॥

ગગન મંડળ તેજ તપીરણુ ખાવન ખલકમાં ધણી બ્રમાં
ડે અવાજ વાજે, સત સુધડે ચંતામણી. ૧ ચૌરાસી મટવાનુ ટાં
ણુ, ખેલ ખાંડા ગમ પડે તરવેણીનો તાર બલી, સુરત સીખર
ધડે ચડે. ૨ સંત સમાગમ એવો ખોળે ખોળે હાથ જડે; સતગ
રૂની સાંન થકી, સત સમુદ્ર સેજ તરે. ૩ ગરૂ કાસીબાઈ હમા
રાં, શું કહુ બધુ જગ બણે, હરગોવનને ગુણુ ગાય. એજ ગરૂ
જીના તેજ વડે.

॥ ભજન. ॥

સુતા રામદે જાગીયાને, કીધો મન વીચાર; ભાઈ વીરમ
દે હાલો શેરીયે, રતન દડો હયો લાર. આજ મારે રામાપીરનો
દડો રે રે હોજી, આ ઠોઠો ભાઈ ઠોઈને જડયો રેરે હોજી; જો
રાજ અજમલ બણે રેરે હોજી, રામદે રમત રમે છે છાંની રેરે
હોજી. ૧ સેરીયે જઈને સાદજ કીધો, છાકરડાં ભરાઈ; જને

હાથે જય ઉતાવળો, એ લેવાને જય. આજઠ ૨ રામા પીરજી
લીધો ગેડીયો, આર દીસાયે ફરીયો, ખાવે ખાળનાથ ધુણી ધ
ખાવી, જઈ ધુણીમાં પડીયો; આજઠ ૩ કહેછે રામદેહ જઓ
છોકરડાં, દડોજ લાવી દો; તમારો દડો તમે નાંખીયો, દડો
તમારો ગયોર. આજઠ ૪ ખાવે ખાળનાથે ધુણી જોઈ તો, દ
ડો દેવનો આવ્યો; એવા રામદે આવી ઊભા રહયા, દડો અમા
રો લાવો. આજઠ ૫ કહે છે ખાળનાથ કીયાં ગામને, કીયાં ત
મારા નાંખા; પોકર ગામ ને પીતા અજમલ, રામદેવ છે નામ.
આજઠ ૬ ખાવે ખાળનાથે દડો દેખાડયો, કહે તમને શાખાસ;
આવી રામદેહ શીશ નમાવ્યું, મસ્તક ધર્યો હાથ. આજઠ ૭ દડો
લેધને આવ્યા રામદેહ એમને શેનીવાર, કાસી મા પરતાપ ગાય
હરગોવન કરતા છે કીરતાર. આજઠ ૮

॥ ભજન ॥

દલાપર ધણી દયા લાવી, ને લીયોછે ઉગારી; હો આવો
રામાપીરજી. ઠાપતાનાં ઝાઝ તાર્યા. વેહેલા ચડયા વારે. હો આ
વો કાંઈ બોલ્યુ ચાલ્યુ સેજો, અલબેલા દરસણુ દેજો; રૂપાળા પર
સન રહે જો, હો આવો. ૧ ભાડી હરજીની ભીડયો ભાગી, તેડી
લાવ્યા ઘેર; હો દાળલદેને દરસન દીધાં ખુબ કરી મેહેર, હો કાં
ઈ બોલ્યુ ચાલ્યુ સેજો. અલબેલા ધ્યાનદેજો હો. રૂપાંદેપર રક્ષા
કીધી જળે મારગ દીધો. હો માલદેને માહારો જણી, સફળ મ
નખો કીધો હો. ૩ અરજ તો આલાની જણી વાળમ ખાંધી જ
ગે રે. હો. ગામતો મેશાણુ આવ્યા. કાસીખાઇના ભાગ્યે હો. ૪
કાસીખાઇ ગરૂછે પુરા; ને પુરો એમનો હાથ. હો સંત સાધુને
સરણુ રાખો; હરગોવનના નાથ. હો. ૫

॥ ભજન ॥

પારણુ રમોતો રામા પારણુ જીલાવું, સમાતો દેખાડો ધ
ણી ગુગળ ધરાવું; દાતારી જોતો ભારી હે; દાતારી જોતો ભારી

અજમલજના રામા; મારે ઘેર આવો સંત સાધુના સામા હેહા
જી. ૧ ધોડીલે ચડોતો વસા લગાંમને સાવુ; સરૂપ દેખાડો ધણી
શીશનમાવુ; દાતારી. ૨ આવીને રહેતો મોટા મંદીર કરાવુ,
ભાવથી જ મોતો આગળ ચુરમા ધરાવું. દાતારી ૩ બેઠકામાં આ
વો ધણી જાજમો ઢળાવું, પાટ પધારો પીર આરતી ઉતાડ. દા
તારી. ૪ ધોળી ધજા વાળા તમને ઝાઝુ શું કહીયે, આઠ પોઠો
૨ તમ આગળ રહીયે. દાતારી. ૫ માતતો કાસીબાઘ ગરૂછે, હ
મારા દાસતો હરગોવન ગુણ ગાયછે તમારા. દાતારી. ૬

॥ ભજન ॥

ગામતો રણુજમાં ધામતો તમારો, જીને હંસધોડાની અ
સ્વારી હેજી. આજ રઘયતપર રીજ્યા રામદેહ, માહારાજ ચાર
જુજરી; મારે ધણી રામદે કુવર અજમલના, નીરગુણનાથ નેજ
રી હેજી. આજ ગુજરાતમાં ભલે પધાર્યા, ગરૂ કાસીબાઘ પુજ
રી, મારે ધણી. ૧ દેસો દેસમાં દેવળ તમારૂં, એક વાળમ શો
ભા શરી હેજી. એરે દેવળછે જોવા સરીપુ. માહી રામો પીર અ
વતારી. મારે. ૨ ચાર જુગમાં રમીયા રામદે; નકળંગની ગત
ન્યારી રેહેજી; વારંવાર ધણીયોને વખાંણુ, મારેશાયબાનો ખેલ
હજરી મારે. ૩ બીજ ધરમનો મેહેમા વધાર તારો, પડછો દે
ખાડ આજ ભારી હેહેજી; ભગતાંની ભીડભાગનાર છો, દયાળ
ત્યારે દયો દરસન દેદારી. મારે. ૪ તન મન ન્યારે અરપણ કી
ધુ ત્યારે ગરૂ મળ્યા છે ગીરધારી હેહેજી, કાસીમા પરત્તાપ
ગાય હરગોવન લગીરામ સુ ઈયારી. મારે. ૫

॥ શ્રી માહારાજ રામદેજીનો સાવોળો. ॥

પેલોરે પડછો રામા પુરીયો, અજમલ ઘેર અવતારીજી;
બીજે રે પડછો રામા પુરીયો, દઈત નાખ્યો મારીજી; ભાવે ગુ
ણ ગાહ રામા રાજવી હેહેજી ૧ તીજેરે પડછો રામા પુરીયો,
હુણની મીસરી કીધી જી; ચોથોરે પડછો રામા પુરીયો, ૨૫

તાનાં ઝાઝ તાર્યાંજી. ભાવેં ૨ પાંચમે પડછે રામા પુરીયો,
ખાદ્યા પાછો વાદ્યોજી; પાંચ પડછાને પચરંગી નેજી, હેવે દેસ
જતાવ્યોજી. ભાવેં ૩ રામદે વીરમદે રમે પારણે, સંતો દોરીયે
જીલાવે જી; મેળોરે ભરાય દેસો દેસનો, સાધ દરસન આવે જી.
ભાવેં ૪ રણુજી નગરને ગાંદરે, લલાં સોનાં ગડાઈ છેજી; વા
જી લાવો રે હીરા હેમની, ખીના મુઝે વેચાયછે જી. ભાવેં ૫
કાસીમા ગડ પરનાપથી, દાસ કરજોડી કહેછે જી; ગરીબ હરગો
વન વાણીયો, રામા તમ ચરણે રહે છે જી. ભાવેં ૬

॥ શ્રી રામદેજી માહારાજની સાવોળ ॥

મારવાડથી ધણી રામદેજી આવ્યા જી, આપે ધાંમ ખં
ખાવ્યા; નકળંગ રાજ ધન ધણીની જોત; પુરા પીરના પડછા
હેજી. ૧ રામદે વીરમદેજી પાલખે ખીરાજી, સોના સતર સીર
સાંજી. નકળંગ ૨ રામા કંકુ દેસર કુલના હાર ચઢેછે જી, અગર
ગુગળ ધુપ થાય રે. નકળંગ. ૩ રામા ભારેભારે ચંદરવા, તોરણ
ખાંધ્યાંજી; હેવી લલીરે તમારી ગાદી. નકળંગ ૪ રામા ગામ
પરગામનું, સઉ દરસન આવે જી; ભાવે દીવા સરીફજી લાવે,
નકળંગ ૫ રામા દુખીયાં આવે એતો, સુખને કાજીજી; લલાં
દુખીયાંના દુખો ભાગ્યાં, નકળંગ. ૬ રામા વાંજીયાં આવે એતો
પુત્રને સાડ જી, લલાં વાંજીયાંને પારણાં ખંધાવ્યાં. નકળંગ ૭
રામા નીરધનીયાં આવે એતો ધનજી લેવા જી, લલાં નીર ધનીયાં
ને ધન આપ્યાં; નકળંગ ૮ રામા સંત આવે, ધણીયાંના ગુણ
ગાતાજી; ભલું સંતાનુ. રક્ષણ કરો છો. નકળંગ ૯ રામા સાં
જ સવારે બધી મંડળી ભરાય છે જી, લલાં ઝોછવ અદ્દેરા થા
ચરે. નકળંગ ૧૦ રામા કાસીખાઈ તમારી, સેવા કરે છે જી;
ભાવે હરગોવન ગુણ ગાયરે. નકળંગ ૧૧

॥ સાવોળ ॥

અજમલ ધેર રામદે આવ્યા, પરથમ મોતીડે વધ

૬૭; ભલારે ભાયગ માતા મેલણદે, રામો કુવર રમાડયાજી; આ
જ રણુજમાં નોખતો વાગીયે, પીરનો ઝાંઝરીયો ઝમકાર રામદે
વાહાલા હેહેજી ૧ ભાઈરે વીરમદેના ખંધવા, રાંણી નેતરના
ભરથાર હેહેજી, ધોળી ધજને પચરંગી નેજ; હરને લીલુડો અ
સવાર આજ. ૨ ઉંચા દેવળ હરીને શોભતાં, ફરતા તરણુ દરવા
જીજી, અગર ગુગળ લુપ થાપ ધણા, સોના છતર ઝાજીજી, આ
જ. ૩ પેટી સમાત દાદા રણુસીની, ખીજી પીતા અજમલહેજી,
વચે સમાન રામદેજીની, ફરતા કઠડા જડેલાજી; ૪ કઠડે વળ
ગ્યારે ઝાઝાં રોજીયાં, ધણીનુ ધ્યાન ધરેછેજી, દુજ રોજીયાં રમ
ણુ રેતમાં પીરની ખનગી કરેછે. આજ. ૫ ભલા રામદેજીના ધો
ડીલા, ભલી રામદેજીની માયાજી; ભલો ભગત તમને ભજ, ભ
લાજીને ગુણ ગાયાજી આજ ૬ ગરીબ હરગોવન વાણીયો, ગર
મારે કાસીબાઈ હેહેજી, આજ માહારાજના નામની, ભાવે સા
વોળ ગાઈહેજી આજ. ૭

॥ સાવોળ ॥

છછો મહીનાના વાલો હુવા ખાલુડા પારણીયામાં આવી
પોઠયા હેજી; દ્વારકાંથી ધણી રામદેજી આવ્યા, અજમલ ધેર અ
વતાર લીયો હેજી. માતા મેલણદે કરે વધામણાં, મોટી વધાઈ
પીરાંની હેજી. ૧ માતા મેલણદે મોકલે દાસીને. ચંદ્રમા સુરજ
એવી જોડયો ભાળી હેજી દ્વારકાંથી. ૨ ચોરેથી ભગત અજમલ
આવ્યા, કહે છે આતો આપણો ધણી આવ્યા હેજી દ્વાર. ૩ ખા
ર ખાર વરસ વાલે લીધી સમાતો, રામા જઈ રણુજમાં પડછા
પુર્યા હેજી દ્વાર. ૪ માસ ભાદરવે મેળો ભરાણો ત્યારે સુભ
અજવાળી એકાદસી હેજી. દ્વાર. ૫ ખંધીવાનની બેડીયો તોડી
ત્યારે આંધળાંને આંખ્યો આલી. હેજી. દ્વાર. ૬ કાસીમા પર
તાપ ગાય હરગોવન, હેવી રમતો રામા રમ્યા હેજી. ૭

॥ સાવોળ. બેવાર બોલવાનું ॥

પશ્ચિમ દીસામાં રામદેવળ છે હેહેજી એને જાણે પાંડર

થંભ સહીત જાણે માંડવીયો હેહેજી, એને ભરીયેલા રંગરે ભરી
 ચેલા રંગરે ધન દહાડોરે મારે ઘેર આજરો હેહેજી દીઠા રામદે
 માહારાજ દીઠા રામદે માહારાજરે. ધન. ૧ સોના ઠેરાં સીધાસ
 ભુછે હેહેજી, ઢાળ રૂપા ઠેરી પાટોરે, પાટે બેઠારે રામદે વીરમદે
 હેહેજી, પેર્યા મોતીડનાં હારરે. ધન. ૨ પેરણ પીતાંમર ધોતી
 યાં હેહેજી, ઉઘાડાંછે અંગરે; સીર દીસેછે લીલીયો ટોપી હેહેજી
 એકએક જુવે સામુરે. ધન ૩ વરસ જુવોતો વાલાને પુરણછે હે
 હેજી, વાલાને ઉજળાછે ઢસરે, મુખ જુવો તો વાલાના હરતાં
 છે હેહેજી, જાણે રૂપ રતનરે, ધન. ૪ સોના ઠેરા વાલાને છા
 તર છે હેહેજી, હાંડી તકતા જમરખરે; જોતે અખંડ એમના
 નાંમની હેહેજી થાય છે ગુગળના ઘુપરે ધન. ૫ ધોળી ધબથે
 વાલાને કડકી રહી હેહેજી, નાવે નેજ તણો પારરે; ઢો
 ળ નગારા વાગીયા હેહેજી તોરણ બાંધ્યાં લારો લારરે ૬ મેળો ભ
 રાયો રામદેવળે હેહેજી, રોજ્યાં પાડીયાં પોકારરે; રોજ્યાંના
 સાંમી સરતી કરી હેહેજી પડછા પુર્યા વારો વારરે. ધન. ૭ આં
 ધળાંને તો વાલે આંખ્યો આલી, પાંગાંને આલ્યા પાયરે; નવખ
 ડમાં થઇ નાંમના હેહેજી; વાખ્યા રામદે રાયરે ધન. ૮ ગરૂ કા
 સીમાયે કિરપા કરી હેહેજી પુરી મારા મનડાંની આશરે, દાસ
 હરગોવંનની વીનંતી હેહેજી, દરસણુ સાવોળ ગવાયરે. ધન. ૯

॥ ભજન ॥

ધરતી માગી તેને ધરતી રે આપી જુવો, ગામ માગ્યાં તે
 ને ગામ હો; ગરૂજી હોહોજી. રાજ માગ્યાં તેની રાજ આખ્યાં,
 ધામ માગ્યાં તેને ધામ; આજ મારે ગોરાં પીરાંને ઘણીખમા,
 આજ મારે રામા ધણીને ઘણી ખંમા; આજ મારે બાપા ભાને
 ઘણી ખંમા, આજ મારે કાસી માને ઘણી ખમા; હો ગરૂજી હો
 હોજી. ૧ વાજ્યાંને ઘેર માયે પારણાં બાંધાવ્યાં, જુવો નીરધ
 નીયાને ધન આખ્યાં. ગરૂજી પરદુખ ટાળવાને અવતાર લીયો,
 તારે કાસીમાતા કેવરાણુરે. આજ ૨ ભગતી માગી તેને ભગ

તી આપી જીવો, મુગતી માગી તેને મુગતી; ગરુડ જ્ઞાન મા
ગ્યું તેને જ્ઞાન આપ્યું, દરસન માગ્યું તેને દરસન. આજ ૦ ૩
ભલે મળ્યા એમને પીર, રામદે તો દુષ્પીયાનાં દુષ્પો ટાળ્યાં.
ગરુડ જીવી જેને જોઈતી વસ્તુ, તેવાં તેને આપ્યાં. આજ ૦ ૪
જ્યારે રામદેજીનો પરતાપ થયો ત્યારે, ગુણ ગાય એમનો ચેલો.
ગરુડ ૦ દાસ હરગોવન કેહે કરજોડી, સહ કાસીમાની જાએ
બોલો ગરુડ ૦ ૫

॥ ભજન ॥

નંદજી ઘેર આવતાર લીયો પીર માતા જસોદા તમારી;
રામદેના નાંમને જાઉવારી, કસ્ના રૂપે કંસને માર્યો; ગોકુળ ગા
યો ચારી, ધણીના નાંમને જાઉવારી; હારે પીરાંની દરગાને જ
જી બલીહારી, રામા પીરના નામને જાઉવારી. ૧ નરસંગ રૂપે
હરણકંસ લીધો, પલમાં નાંખ્યો વડારી; રામદે નામને જાઉ
વારી, ભગત કારણ વાલે અવતાર લીયો; પેલાદ લીયો ઉગારી,
રામદે ૦ ૨ દસરથ ઘેર રામચંદ્ર કેવાંણા, માત કહિસદ્યા તમા
રી; રામદે ૦ રાવણનો હંકાર ઉતારવા, સમુદ્ર પાયગ તારી; રા
મદે ૦ ૩ વાંમન વેસ લીયો ગીરધારી, નવખંડ ભોમી ભરવા.
રામદે ૦ ઇંદ્ર રાજનાં કાજ કરવા, આવ્યા તે બળને છળવા રામ
૦ ૪ મારવાડમાં અજમલ ઘેર આવ્યા, પીર માતા મેલણુદે
તમારી. રામદે ૦ રમત રમતાં રાક્ષસ માર્યો, નકળંગ નેજા ધા
રી. રામદે ૦ ૫ દીલીના બાદશાહે ફેંજે હલકારી, દેવતા નાહા
ભાળી; રામદે ૦ ધેર્યા રણુજને ચડયા રામદે, બાદશાને બુઝો
પડાવી; ધણી નામને જાઉવારી. હારે ૦ ૬ કાસીમા પરતાપ ગા
ય હરગોવન, વાલી કીધી રણુજની ઝાડી. રામદે ૦ રામદે ના
મનુ સ્મરણુ કરવા, પુરે ગરુડે ગમપાડી. રામદે ૦ ૭

॥ ભજન ॥

દેસ રમીયા પરદેસ રમીયારે, દાસ થઈને તમ ચરણે રમ
યા; તો કરણી નવાયણુ કરો પીર રામારેજી; વારે ચડા વેલા મો

ઢા માહારજ તો કરણી. ૧ સત દ્વાપુર તેતા જુગ જોયોરેજ; ચો
થારે જુગમાં મળ્યા માહારાજ, તો કરણી. ૨ પશુ પંખીને ઢોર
થઈ અવતરીયોરેજ; મનસાદેઈમાં ગરૂ મળ્યા તો કરણી. ૩ ધ
ણી નકળંગ તારી ધજા ફરકેરેજ, તો નીતનીત ચડે રામા નવા
નીયાંન, તો કરણી ૪ કાસીમા પરતાપ ગાય હરગોવનરેજ, જ
નમ દીયો માટે ખખર લીયો. તો કરીણી. ૫

॥ ભજન ॥

સુના રહ્યા દેવળ સુના રહ્યા દેવ, સુના રહ્યા મુની સુ
ના માહાદેવ; લક્ષ્મીજી પુછે હવે ક્યાં ગયા કંથ, ગોકુળ જોવું
કે મથુરાંના પંથ; લક્ષ્મ ૧ સુની રહી વાડીયો સુના રહ્યા હા
ર; સુના રહ્યા ચંદન સુના શણધાર. લ૦ ૨ સુની રહી માહીયો
સુના આસન, સુનાં રહ્યાં સેર સુનાં રહ્યાં વન, લ૦ ૩ ગરૂ કા
સીઆઈને થયા પરસન, હરગોવંનના સાંમી દીયો દરસન લ૦ ૪

॥ ભજન ॥

ધર હતાં તેનાં મંદીર થપાણાં, ભલી જાળીયો ભરાઈ, હ
રગોવન રીજ રામ ગુણગાઈ; જની મહ્યાં ગરૂ કાસીઆઈ, હર
ગો. ૧ લીલુડે ઘોડલે ચડ્યા રામદે વીરમદેના ભાઈ હરગો. ૨
તનના તારને મનના મજુરા, ઝરણાની સવાંતો વરતાઈ, હરગો.
૩ સતીયે જાંજુને સાધુયે જાણ્યું ત્યારે સંતાની ભાડયો ભરાઈ
હર. ૪ કાસીમા પરતાપ ગાય હરગોવન, ખુબ મળ્યો થઈ હર. ૫

॥ ભજન ॥

પેલુરે મકામ રામા ગાડીયોમાંજ. એવો હરખ ધણે
રો અપાર; ધણીરે ખમા રણુજના રાજજ. ૧ ખીજુરે મકામ
રામા જોધપરેજ, એમાં ગરૂજ વસે ખાળનાથ; ધણી૦ ૨ તી
જુરે મકામ રામા વાલરૂવાનુજ, એક ગાંદરે તે નરમળ વાય;
ધણી૦ ૩ ચોથુરે મકામ રામા ચાંચુનુ કહોયેજ, એક કુવે તે
બીડ ભરાય. ધણી૦ ૪ પાંચમુ મકામ રામા દેસુનુ કહોયેજ,

એક વનરે વગડામાં તળાવ; ધણીં ૫ છઠ્ઠરે મકામ રામા ન
કળંગનુ કહીયેછ, એમાં હરભુજનાં દ્વાર. ૬ સાતમુ મકામ રા
મા રણુજ નગરનુછ, એમાં વસે મારો રામદેછ નાથ. ધણીં
૭ ઉચાં દેવળ વાલાના શોભતાંરેછ, માહી સોના ઢેરી સમાત.
ધણીં ૮ મેળોરે ભરાયો દેસો દેસરોરેછ, દરસને આવે છે વર
ણુ અઢાર; ધણીં ૯ કાસીખાઇ ગરૂ પરતાપથીરેછ, દાસ હર
ગોવન ગુણુ ગાય. ધણીં ૧૦

॥ ભજન ॥

આ જુગતમાં તો જુઠ જજે ૩, નીત લડાઇયો થાય; સા
એ હીરા હારછ, મારા તારાનો પારજ ના આવે, ગાફલ ગોથા
ખાય; સાચોં મારા સત ગરૂ મોતીની માળ, પુરા ગરૂ પાનાંને
લાલ; સાચોં ૧ અભીયાગતને આલવું પડે, જણે એછું થાય;
સાચોંજેવો પછસો મેળવ્યોછે, તેવી વાટે જય. સાચોં ૨ અલ્યા
કુના ખાપતું તું ખરચે છે, તું થઇ બેસ રખવાળ; સાચોં થો
ડે દહાડે જગસે, મુડીનો ભોગવનાર. સાં ૩ કાસીખાઇ ગરૂ
થઈ, ભાગી ગરીબાંની બીડ, સાં દાસ હરગોવન કહે કરજો
ડી, મારે ધણી રામો પીર. સાચોં ૪

॥ ભજન. ॥

ગગનમંડળમાં દીવડો, બ્રમાંડમાં અજુવાસરે; મોરલી
વાગી માહારાજની, નવખંડમાં નાદરે; પીરાંની ગતતો ઓર
છે, ઓરછે તારો રામદે મળો અજમલડા, હે હુંતો આવ્યો ત
મારા દેસમાં. ૧ કઈકને દેખાડયાં રામા પારણા, કઈકને દેખા
ડયા અસ્વારે; કઈકને દેખાડયા રામથોડીલા, કઈકને દેખા
ડયા ચારે જુજરે, પીરાં ૨ કાયર નરકા દેવરા, સુરા સમુદરે
લેરરે; નુગરા રાખ્યા જલમાં, સું ગરૂ વસાવ્યું વાલા સહેરરે.
પીરાં ૩ ગરૂ કાસીમા પરતાપથી, હરગોવન ગુણુ ગાયરે; સં
તાને સરણે રાખજો, નરતો નીરંજન રાયરે. પરાં ૪

॥ ભજન ॥

જીરે હંસા પાપ કરતાં, પુઠના વીચારીરેજી; ધણા ધણા
જીવ નાંખ્યા મારી; હોજીરે હંસા. કાસીબાઈ તારેને હવે તરીયે
રેજી, એમને વાલા રામદેહો; સતરે ધરમરાં જીગમાં નામ ચલા
વ્યારેજી. ૧ હોજીરે હંસા અન નાં ખવરાવ્યાં; કાઢને ના પા
યાં પાણીરેજી, દુખીયાની દોહલી નાં જાણી. હોજીરે ૨ હોજી
રે હંસા માયામાં મળીયોને વાટે વડીયોરેજી, પરતરીયાને પુઠે
ફરીયો; હોજીરે હંસા ૩ હોજીરે હંસા, દલરે રંગ્યા; પણ મન
નથી રંગ્યારેજી, ગરજીને ગાળો દીધી ધણી; હોજીરે હંસા ૪
હોજીરે હંસા, માથે આકાસને નીચે ધરણીરેજી; મધ દરીયામાં
ઝાઝ ઝાકી રહ્યાં. હોજીરે ૫ હોજીરે હંસા કાસીબાઈની જો
સેવા કરરેજી; દાસ હરગોવન કહેડે સેજ તરે. હોજીરે ૬

॥ ભજન ॥

પ્રથમ સમરૂ ગણેશને દુજાં સંકર દેવાજી, રામાપીર મા
રી અરજ સાંભળજે, વારે ચડજે વેના ધણી મારી વેન મટાડો
જી, આ તમે ધડપોકરના પીર; રામદે વીરમદેના વીર, ધણી ૦
૧ તમે દાતાર તમે ધરમી ને તમે છો દયાળજી, નવખડ ચઉદ
ખમાંતુ રક્ષણ કરનાર. ધણી ૦ ૨ તમે તોરથ તમે જાવરા, તમે
મોડું ધાંમજી; તમે દેવળ તમે દીવો, તમે સુંદીર શાંમ. ધણી ૦
૩ જોગી મુની દેવી દેવતા, ધ્યાન તમારૂં ધરતાજી; તમે ફરતા
ને તમે હરતા, તમે ખધુ કરતા. ધણી ૦ ૪ તમે સાધુને તમે સ
તી, તમે વઈકુંઠ પતીજી; કાસીમા પરતાપ ગાય હરગોવન, મા
યુ નરમળ મતી. ધણી ૦ ૫

॥ ભજન ॥

સરસ્વતી માતાને સમરીયેરે, ગણપત લાગુ પાય; આવો
આંગણે તમે આવો આવો રણુજના રાય, તમે આવો આવો રા
મા રાય; આવો આંગણે ૧ જાજમો ઢળાવુ ને કેસર ખાંટણા

છંદાવું, ને ઉડણુ અર્થીલ યુદ્ધાલ. આવોં ૨ નાગરવેળ પથરા
તું ને કેળો શેપાવું, તો દુલ્લહે વધાવું મારા નાથ. આવોં ૩ સં
ત નેડાવું નેડેડા કરાવું, તો આતી ઉનાર વારમવાર. આવોં
૪ છુખડી યનાવું નેડાપરાં મંગાવુ, તો ધરાવું દાઢમ દ્રાખ.
આવોં ૫ લવંગ સોપારીને એલચીરે, ખીડવે ને પાસટ પાંત.
આવોં ૬ સેજ તળાવેને અમર આસીંગા, તો ચરણ તળાસું
દીનરાત. આવોં ૭ કાસીમા પરતાપ ગાય હરગોવન દરસન
દીયેરે દયાળ. આવોં ૮

॥ ભજન ॥

ધરતો તમેને રાંમા આગ યું તમે, સેહેરતો તમે ને અજ
૨ તો તમે; આ સંસારમાં સગા રામદે, નાત તો તમે ને મારી
જી ૧ તો તમે; માત તો તમે ને મારા આપતો તમે, તમેરે ગરને
અમે યુગુ ગાધયે. ૨ વેપાર તો તમે ને રોજગાર તો તમે, લાલ
તો તમે ને મારે મુડીયા તમે. આ સંસાર ૨ પાટીયાં તમે ને
હીરા હારતો તમે, યુનીયા તમેને મોહનમાળતો તમે. આ સં ૦
૩ ભાઈપંથ તમેને દારતદારતો તમે, મીચ તમેને મારા ગોડીયા
તમે. આ સં ૦ ૪ ધનતો તમેને રામા ધામતો તમે, સગતો ત
મેને યુગુ જ્ઞાનતો તમે. આ સં ૦ ૫ કાસીઆઈરે ગર મેળવ્યાં ત
મે, હરગોવનની લાજ રાખજે તમે. આ સં ૦ ૬

સમાપ્ત
